

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2015*

«Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Παγκόσμια αγορά καθοδικών σωλήνων για τηλεοράσεις και οθόνες ηλεκτρονικών υπολογιστών — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές σε θέματα τιμών, κατανομής των αγορών, ικανοτήτων και παραγωγής — Απόδειξη της συμμετοχής στη σύμπραξη — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Καταλογισμός της παραβάσεως — Κοινός έλεγχος — Πρόστιμα — Πλήρης δικαιοδοσία»

Στην υπόθεση T-104/13,

Toshiba Corp., με έδρα το Τόκυο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από την J. MacLennan, solicitor, και τους J. Jourdan, A. Schulz και P. Berghe, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους A. Biolan, V. Bottka και M. Kellerbauer,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2012) 8839 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.437 – Σωλήνες για οθόνες τηλεοράσεων και ηλεκτρονικών υπολογιστών), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, καθώς και, επικουρικώς, αίτημα άρσεως ή μειώσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα (εισηγητή), πρόεδρο, N. J. Forwood, και E. Bieliūnas, δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Νοεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

Η προσφεύγουσα και το οικείο προϊόν

- 1 Η προσφεύγουσα, Toshiba Corp., είναι επιχείρηση δραστηριοποιούμενη παγκοσμίως, η οποία παράγει και θέτει σε εμπορία ηλεκτρονικά και ηλεκτρικά προϊόντα, μεταξύ των οποίων οι καθοδικοί σωλήνες (στο εξής: CRT).
- 2 Οι CRT είναι αερόκενα γυάλινα περιβλήματα τα οποία περιέχουν εκτοξευτή δέσμης ηλεκτρονίων και φθορίζουσα οθόνη και είναι γενικώς εξοπλισμένα με εσωτερικό ή εξωτερικό στοιχείο για την επιτάχυνση και εκτροπή των ηλεκτρονίων. Όταν τα ηλεκτρόνια που εκπέμπει ο εκτοξευτής της δέσμης ηλεκτρονίων αγγίζουν τη φθορίζουσα οθόνη παράγεται φως και δημιουργεί την εικόνα επί της οθόνης. Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, υπήρχαν δύο είδη CRT, ήτοι έγχρωμοι σωλήνες για τις οθόνες ηλεκτρονικών υπολογιστών (colour display tubes, στο εξής: CDT) και έγχρωμοι σωλήνες για τις τηλεοράσεις (colour picture tubes, στο εξής: CPT). Οι CDT και οι CPT είναι μεμονωμένα συστατικά τα οποία συνδυάζονται με πλαίσιο και άλλα αναγκαία συστατικά για να παραχθεί οθόνη ηλεκτρονικού υπολογιστή ή οθόνη τηλεοράσεως. Κατανέμονται σε διάφορες διαστάσεις (μικρή, μεσαία, μεγάλη και υπερμεγέθης), οι οποίες εκφράζονται σε ίντσες.
- 3 Η προσφεύγουσα έλαβε μέρος στην παραγωγή και εμπορία CRT, τόσο απευθείας όσο και μέσω των θυγατρικών της, μεταξύ άλλων της [εμπιστευτικό]¹, της [εμπιστευτικό], της [εμπιστευτικό] και της [εμπιστευτικό], εγκατεστημένων στην Ευρώπη, στην Ασία και στη Βόρεια Αμερική. Η [εμπιστευτικό], εγκατεστημένη στην [εμπιστευτικό], την οποία κατείχε εξ' ολοκλήρου η [εμπιστευτικό], ήταν ο ευρωπαϊκός κλάδος επιφορτισμένος με τη δραστηριότητα στον τομέα των ηλεκτρονικών συστατικών στοιχείων της προσφεύγουσας καθώς και ο αποκλειστικός της διανομέας CDT και CPT στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), από το 1995 έως τις 31 Μαρτίου 2003.
- 4 Στις 31 Μαρτίου 2003, η προσφεύγουσα μεταβίβασε το σύνολο της δραστηριότητάς της στον τομέα των CRT σε κοινή επιχείρηση, τη Matsushita Toshiba Picture Display Co. Ltd (στο εξής: MTPD), ιδρυθείσα με τη Matsushita Electric Industrial Co. Ltd (στο εξής: MEI). Μέχρι τις 31 Μαρτίου 2007, την MTPD κατείχε κατά 64,5 % η MEI και κατά 35,5 % η προσφεύγουσα, ημερομηνία κατά την οποία η προσφεύγουσα μεταβίβασε τη συμμετοχή της στην MEI, οπότε η MTPD έγινε εξ ολοκλήρου θυγατρική της MEI και άλλαξε την επωνυμία της σε MT Picture Display Co. Ltd. Η MEI άλλαξε την επωνυμία της σε Panasonic Corp. την 1η Οκτωβρίου 2008.

Διοικητική διαδικασία

- 5 Η παρούσα διαδικασία κινήθηκε κατόπιν αιτήματος περί απαλλαγής από το πρόστιμο, κατά την έννοια της ανακοινώσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17), το οποίο κατέθεσε στις 23 Μαρτίου 2007 η Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd.
- 6 Η Samsung SDI Co. Ltd, η Samsung SDI Germany GmbH, η Samsung SDI (Malaysia) Berhad (στο εξής, από κοινού: Samsung SDI), η MEI, η Koninklijke Philips Electronics NV (στο εξής: Philips) και η Thomson SA κατέθεσαν αιτήσεις για επιεική μεταχείριση, σύμφωνα με την παρατεθείσα στη σκέψη 5 ανωτέρω ανακοίνωση.

¹ — Εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται.

- 7 Στις 23 Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε ανακοίνωση αιτιάσεων, απευθυνθείσα στην προσφεύγουσα καθώς και στις Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd, Chunghwa Picture Tubes (Μαλαισία) Sdn. Bhd, CPTF Optronics Co. Ltd (στο εξής, από κοινού: Chunghwa), Samsung SDI, Philips, LG Electronics, Inc. (στο εξής: LGE), PT LG Electronics Indonesia Ltd, LG Electronics European Holding BV, Thomson, Panasonic, [εμπιστευτικό], [εμπιστευτικό], και MTPD, και διεξήγαγε ακρόαση στις 26 και 27 Μαΐου 2010 (στο εξής: ακρόαση) με το σύνολο των αποδεκτών της ανακοινώσεως αυτής.
- 8 Με έγγραφο της 2ας Ιουλίου 2010, η Panasonic και η προσφεύγουσα κατέθεσαν συμπληρωματικές παρατηρήσεις και προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία περί της προβαλλομένης καθοριστικής επιρροής που ασκούσαν στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά.
- 9 Με έγγραφο της 14ης Δεκεμβρίου 2010, η προσφεύγουσα επανέλαβε το αίτημα που είχε διατυπώσει με τις από 2 Ιουλίου 2010 παρατηρήσεις της, με σκοπό να της επιτραπεί η πρόσβαση στις υποβληθείσες από την Panasonic παρατηρήσεις στο πλαίσιο της ακροάσεως, καθώς και σε κάθε νέο αποδεικτικό στοιχείο που είχε προστεθεί στον φάκελο της υποθέσεως μετά την ανακοίνωση των αιτιάσεων.
- 10 Με έγγραφο της 22ας Δεκεμβρίου 2010, η Επιτροπή έστειλε έκθεση των πραγματικών περιστατικών στην Panasonic και στην προσφεύγουσα σχετικά με τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων σκόπευε να βασιστεί, ενδεχομένως, για να κρίνει ότι ήταν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνες για την τυχόν επιβληθησόμενη στην MTPD λόγω της συμμετοχής της στη γενική σύμπραξη κύρωση.
- 11 Με έγγραφο του συμβούλου ακροάσεων της 19ης Ιανουαρίου 2011, η Επιτροπή απέρριψε τις αιτήσεις της προσφεύγουσας της 14ης και 23ης Δεκεμβρίου 2010, με σκοπό να της επιτραπεί η πρόσβαση στις απαντήσεις των λοιπών επιχειρήσεων στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.
- 12 Με έγγραφο της 4ης Φεβρουαρίου 2011, η προσφεύγουσα απάντησε στην έκθεση των πραγματικών περιστατικών που απέστειλε η Επιτροπή.
- 13 Με έγγραφο της 4ης Μαρτίου 2011, η Επιτροπή απηύθυνε αίτηση παροχής πληροφοριών, μεταξύ άλλων, στην προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 1, σ. 1), καλώντας την να προσκομίσει πληροφορίες περί των πωλήσεων της και του συνολικού κύκλου εργασιών της.

Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 14 Με την απόφαση C(2012) 8839 τελικό, της 5ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.437 – Σωλήνες για οθόνες τηλεοράσεων και ηλεκτρονικών υπολογιστών) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι σημαντικοί παραγωγοί CRT σε παγκόσμια κλίμακα είχαν παραβεί το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (στο εξής: Συμφωνία ΕΟΧ) μετέχοντας σε δύο χωριστές παραβάσεις, συνιστώσες εκάστη μια ενιαία και διαρκή παράβαση. Οι παραβάσεις αυτές αφορούσαν, αφενός, την αγορά των CDT (στο εξής: σύμπραξη CDT) και, αφετέρου, την αγορά των CPT (στο εξής: σύμπραξη CPT). Διεξήχθησαν, αντιστοίχως, μεταξύ της 24ης Οκτωβρίου 1996 και της 14ης Μαρτίου 2006 και μεταξύ 3ης Δεκεμβρίου 1997 και της 15ης Νοεμβρίου 2006, και αντιστοιχούν σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ των παραγωγών CRT με σκοπό καθορισμού των τιμών, κατανομής των αγορών και των πελατών με κατανομή των όγκων πωλήσεων, των πελατών και των μεριδίων της αγοράς, περιορισμού της παραγωγής, ανταλλαγής ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών και ελέγχου της εφαρμογής αθέμιτων συμφωνιών.

- 15 Όσον αφορά τη σύμπραξη CPT, την οποία μόνον αφορά η υπό κρίση προσφυγή, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι συμμετέχοντες είχαν συμφωνήσει τιμές-στόχους ή κατώτατες τιμές για διάφορες διαστάσεις CPT, ότι προσπαθούσαν να διατηρήσουν απόκλιση τιμών μεταξύ των παρεμφερών προϊόντων που κυκλοφορούσαν στο εμπόριο στην Ευρώπη και στην Ασία και είχαν επιμελώς ελέγξει τις συμφωνίες τιμολογήσεως. Είχαν επίσης συνάψει συμφωνίες καθορίζουσες ποιος παραγωγός θα ανακοίνωνε ποια αύξηση τιμών σε ποιον πελάτη. Εξάλλου, οι παραγωγοί CPT είχαν συμφωνήσει τα μερίδιά τους αγοράς και ήσαν σύμφωνοι για συντονισμένους περιορισμούς παραγωγής προκειμένου να περιορίσουν την πλεονάζουσα προσφορά και να αυξήσουν ή διατηρήσουν τις τιμές. Περαιτέρω, αντάλλαζαν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες περί της προβλεπόμενης παραγωγής και ικανότητας, τις πραγματοποιούμενες και σχεδιαζόμενες πωλήσεις, τις προβλέψεις σχετικά με τη μελλοντική ζήτηση, την τιμολόγηση και τη στρατηγική τιμών, τους γενικούς όρους πωλήσεως, τους πελάτες καθώς και τις διαπραγματεύσεις με τους πελάτες για τις τιμές και τους όγκους [πωλήσεων].
- 16 Στις αιτιολογικές σκέψεις 123 και 124 της προσβαλλομένης αποφάσεως επισημαίνεται ότι, μετά την αρχική περίοδο κατά την οποία οι CPT είχαν αποτελέσει το αντικείμενο συζητήσεων στις ίδιες συναντήσεις με αυτές που αφορούσαν τους CDT, από το φθινόπωρο του 1998, είχαν αρχίσει να οργανώνονται τακτικές πολυμερείς συναντήσεις αποκαλούμενες οι «CPT glass meetings», αρχικώς στην Ασία (στο εξής: ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί), μεταξύ των ασιατικών επιχειρήσεων που αποτελούν τον πυρήνα της συμπράξεως, ήτοι, Chunghwa, Samsung SDI, [εμπιστευτικό], [εμπιστευτικό] και LGE σε μηνιαία ή τριμηνιαία βάση, στις οποίες συναντήσεις προστίθεντο διμερείς επαφές και συχνές ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ παραγωγών σε παγκόσμια κλίμακα. Στη συνέχεια, από το 1999, οι ασιατικές επιχειρήσεις ασχολήθηκαν με τη διεύρυνση του κύκλου των μελών της συμπράξεως προκειμένου να συμπεριληφθούν όλοι οι σημαντικοί Ασιάτες παραγωγοί, καθώς και οι Ευρωπαίοι παραγωγοί. Επομένως, προστέθηκαν οι [εμπιστευτικό], MEI, Philips, Thomson και η προσφεύγουσα. Η συμμετοχή των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, Philips και Thomson, αποδείχθηκε κατόπιν της κινήσεως, την άνοιξη του 1999, διαδικασίας αντιντάμπινγκ στην Ευρώπη για την εισαγωγή ασιατικών CPT 14 ιντσών. Έκτοτε, αποδεικτικά στοιχεία πιστοποιούν επίσης τη διοργάνωση συναντήσεων για το γυαλί (στο εξής: συναντήσεις για το γυαλί) στην Ευρώπη (στο εξής: ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί). Περαιτέρω, τα έτη 2002-2003, οι ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί άλλαξαν μορφή και οργανώνονταν σε δύο πλατφόρμες, που προορίζονταν για τους εγκατεστημένους στην Ασία παραγωγούς CPT και περιελάμβαναν, αφενός, συναντήσεις μεταξύ των Samsung SDI, MTPD και του ομίλου LG Philips Displays (στο εξής: όμιλος LPD, αντί και στη θέση της LGE και της Philips, οι οποίες του είχαν παραχωρήσει τη δραστηριότητά τους στον τομέα των CPT), αποκαλούμενων «SML», οι οποίες αφορούσαν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους CPT μεσαίων και πολύ μεγάλων διαστάσεων, και, αφετέρου, συναντήσεων της νοτιοανατολικής Ασίας μεταξύ της Samsung SDI, του ομίλου LPD, της MTPD, της Chunghwa και της [εμπιστευτικό], αποκαλούμενων «ASEAN», οι οποίες αφορούσαν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους CPT μικρών και μεσαίων διαστάσεων.
- 17 Η Επιτροπή επισήμανε ότι, καίτοι προβάλλεται ότι οι ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί σχετικά με τους CPT οργανώνονταν και διεξάγονταν χωριστά από τις συναντήσεις που έγιναν στην Ασία, οι θυγατρικές των ιδίων επιχειρήσεων και, περιστασιακώς, οι ίδιοι συνεργάτες μετείχαν σε συναντήσεις με τους ανταγωνιστές τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ασία. Επομένως, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί και οι ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί αλληλοσυνδέονταν, καθόσον εξετάζονταν τα ίδια ζητήματα και γινόταν ανταλλαγή πληροφοριών του ίδιου είδους, τούτο δε παρά το γεγονός ότι στα έγγραφα του φακέλου της υποθέσεως δεν περιγραφόταν η ύπαρξη κοινής κεντρικής οργανώσεως. Συναφώς, κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, οι ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί ήσαν επέκταση των ασιατικών συναντήσεων για το γυαλί και επικεντρώνονταν ειδικότερα στους όρους της αγοράς και στις τιμές στην Ευρώπη, ενώ οι επαφές που ελάμβαναν χώρα στο πλαίσιο της συμπράξεως στην Ασία είχαν παγκόσμιο χαρακτήρα και, άρα, αφορούσαν και την Ευρώπη. Περαιτέρω, οι συμφωνίες που αφορούσαν την ευρωπαϊκή αγορά είχαν συναφθεί στο πλαίσιο των συναντήσεων που έγιναν τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ασία και οι εφαρμοζόμενες τιμές αποτελούσαν το αντικείμενο τακτικής παρακολουθήσεως, εφόσον οι ασιατικές τιμές χρησιμοποιούνταν ως δείκτες κατά την εξέταση του επιπέδου των ευρωπαϊκών τιμών.

- 18 Τέλος, όσον αφορά τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη σύμπραξη CPT, πρώτον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα μετείχε άμεσα, διατηρώντας διμερείς επαφές, μεταξύ της 16ης Μαΐου 2000 και της 11ης Απριλίου 2002, με τις περισσότερες από τις επιχειρήσεις που αποτελούν τον πυρήνα της εν λόγω συμπράξεως, στο πλαίσιο των οποίων διεξαγόταν το ίδιο είδος συζητήσεως όπως και σε ορισμένες συναντήσεις για το γυαλί, καθώς και μετέχοντας, από τις 12 Απριλίου 2002, σε ορισμένες από τις εν λόγω συναντήσεις για το γυαλί. Δεύτερον, η Επιτροπή επισήμανε ότι, από 1ης Απριλίου 2003, η MTPD, επί της οποίας η ΜΕΙ και η προσφεύγουσα ασκούσαν καθοριστική επιρροή, συμμετείχε αδιαλείπτως στη σύμπραξη CPT, τόσο ανταλλάσσοντας ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες που την αφορούσαν, κατά τις διμερείς επαφές με τις επιχειρήσεις που μετείχαν στις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, όσο και παρευρισκόμενη στις συναντήσεις SML και ASEAN, παγκόσμιου χαρακτήρα, οι οποίες ελάμβαναν χώρα στην Ασία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κατέληξε στο ότι η προσφεύγουσα ήταν υπεύθυνη, αφενός, για την παράβαση την οποία διέπραξε άμεσα η ίδια, πριν από την ίδρυση της MTPD, και, αφετέρου, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Panasonic, για την παράβαση την οποία διέπραξε η MTPD, μετά την ίδρυσή της.
- 19 Όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσού του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου, η Επιτροπή βασίστηκε στις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές του 2006).
- 20 Κατ' αρχάς, για να τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, η Επιτροπή θεώρησε ότι, για να προσδιοριστεί η αξία των πωλήσεων των εμπορευμάτων σε σχέση με την παράβαση, κατά την έννοια της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο μέσος όρος της ετήσιας αξίας των «πραγματικών» πωλήσεων κατά τη διάρκεια της συμπράξεως CPT, ο οποίος αποτελείται, αφενός, από τις πωλήσεις οι οποίες συνδέονται με τους πωλούμενους CPT απευθείας στους εγκατεστημένους εντός του ΕΟΧ πελάτες από έναν εκ των αποδεκτών της προσβαλλομένης αποφάσεως (στο εξής: απευθείας πωλήσεις ΕΟΧ), και, αφετέρου, από τις πωλήσεις οι οποίες συνδέονται με τους CPT που εντάσσονται εντός του ιδίου ομίλου σε ένα τελικό προϊόν και πωλούνται στην συνέχεια από έναν εκ των αποδεκτών της προσβαλλομένης αποφάσεως σε πελάτες εγκατεστημένους εντός του ΕΟΧ (στο εξής: απευθείας πωλήσεις ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων). Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 1021, 1026 και 1029 της εν λόγω αποφάσεως, η πρώτη «πραγματική» πώληση CPT –πωλουμένων καθεαυτούς ή ενσωματωμένων σε τελικά προϊόντα– αντιστοιχούσε σε πώληση επελθούσα εντός του ΕΟΧ κατά τη διάρκεια της συμπράξεως CPT και πραγματοποιηθείσα από έναν εκ των αποδεκτών της προσβαλλομένης αποφάσεως υπέρ εξωτερικού πελάτη. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τις «έμμεσες πωλήσεις», που αντιστοιχούν στην αξία των CPT τους οποίους πωλεί ένας εκ των αποδεκτών της προσβαλλομένης αποφάσεως σε πελάτες εγκατεστημένους εκτός του ΕΟΧ, οι οποίοι τους ενσωματώνουν στη συνέχεια σε τελικά προϊόντα τα οποία πωλούν εντός του ΕΟΧ.
- 21 Περαιτέρω, η Επιτροπή επισήμανε ότι η Panasonic και η προσφεύγουσα μετείχαν στη σύμπραξη CPT πριν από την ίδρυση της MTPD και συνέχισαν να μετέχουν μετά την ίδρυσή της, και μάλιστα μέσω αυτής. Επομένως, η Επιτροπή θεώρησε ότι, ακόμα και αν δεν υπήρξε διακοπή στη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη σύμπραξη CPT, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ δύο περιόδων για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων που της επιβλήθηκαν, ήτοι, αφενός, της προ της ιδρύσεως της MTPD περιόδου, βάσει της οποίας η Panasonic και η προσφεύγουσα είναι ατομικώς υπεύθυνες λόγω της άμεσης συμμετοχής τους στη σύμπραξη CPT και, αφετέρου, της μετά την ίδρυση της MTPD περιόδου, βάσει της οποίας η Panasonic και η προσφεύγουσα ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την MTPD. Όσον αφορά την προ της ιδρύσεως της MTPD περίοδο, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τη μέση αξία των ατομικών «πραγματικών» πωλήσεων των μητρικών εταιριών, ενώ, για τη μετά την ίδρυσή της περίοδο, έλαβε υπόψη της την αξία των πωλήσεων της MTPD, για να εκτιμηθεί η οικονομική δύναμη της εν λόγω επιχειρήσεως. Στις τελευταίες αυτές πωλήσεις συμπεριλαμβάνονται τόσο οι απευθείας πωλήσεις ΕΟΧ που πραγματοποίησε η MTPD όσο και οι απευθείας πωλήσεις ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων μεταξύ της MTPD, αφενός, και της Panasonic και της προσφεύγουσας, αφετέρου.

- 22 Η αξία των πωλήσεων που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του πρόσθετου ποσού που περιλαμβάνεται στο βασικό ποσό, το οποίο καταλόγισε η Επιτροπή σε καθεμία από τις μητρικές εταιρίες της MTPD, στοιχειοθετήθηκε λαμβανομένου υπόψη όχι μόνο του μέσου όρου της ετήσιας αξίας των ατομικών πωλήσεων CPT που πραγματοποίησε κάθε μητρική εταιρία πριν από την ίδρυση της MTPD, αλλά και ένα μέρος των πωλήσεων CPT που πραγματοποίησε η MTPD, το οποίο αντιστοιχεί στο μετοχικό μερίδιο που κατέχει κάθε μητρική εταιρία στο κεφάλαιο της MTPD.
- 23 Συναφώς, η Επιτροπή εκτίμησε ότι, λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της παραβάσεως, το ποσοστό της αξίας των πωλήσεως που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου αντιστοιχεί, για το σύνολο των οικείων επιχειρήσεων, σε 18 %, όσον αφορά τη σύμπραξη CPT, και σε 19 %, όσον αφορά τη σύμπραξη CDT, πολλαπλασιαζόμενο με τη διάρκεια της αντίστοιχης συμμετοχής τους στη σύμπραξη, κατ' αναλογία και στρογγυλοποιούμενο στον κατώτερο μήνα. Εξάλλου, ανεξαρτήτως της διάρκειας της συμμετοχής των επιχειρήσεων στη σύμπραξη CPT και, προκειμένου να αποθαρρυνθούν να προσχωρήσουν σε οριζόντιες συμφωνίες καθορισμού τιμών και κατανομής των αγορών, η Επιτροπή περιέλαβε, στο βασικό ποσό των προστίμων που θα επιβληθούν στην Panasonic και στην προσφεύγουσα, το πρόσθετο ποσό το οποίο προκύπτει από το ποσοστό 18 % που εφαρμόζεται στην αξία των κρίσιμων για τη σύμπραξη CPT πωλήσεων.
- 24 Εξάλλου, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν συντρέχουν επιβαρυντικές περιστάσεις και δεν αναγνώρισε ούτε ελαφρυντικές περιστάσεις όσον αφορά την προσφεύγουσα, δικαιολογούσες την προσαρμογή του βασικού ποσού.
- 25 Τέλος, λαμβανομένου υπόψη ότι ο κύκλος εργασιών της προσφεύγουσας είχε κριθεί ως ιδιαίτερα σημαντικός, πέραν των προϊόντων τα οποία αφορά η παράβαση, η Επιτροπή εφάρμοσε έναν αποτρεπτικό πολλαπλασιαστή 10 % στο ποσό του επιβληθησόμενου σε αυτήν προστίμου.
- 26 Τα άρθρα 1 και 2 του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως έχουν ως εξής:

«Άρθρο 1

[...]

2. Οι ακόλουθες επιχειρήσεις παρέβησαν το άρθρο 101 [ΕΚ] και το άρθρο 53 της Συμφωνίας [ΕΟΧ], μετέχοντας, κατά τα αναφερόμενα χρονικά διαστήματα, σε ενιαία και διαρκή συμφωνία και σε εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των [CPT]:

[...]

c) Panasonic [...] από τις 15 Ιουλίου 1999 έως τις 12 Ιουνίου 2006·

d) Toshiba [...] από τις 16 Μαΐου 2000 έως τις 12 Ιουνίου 2006·

e) [MTPD] από την 1η Απριλίου 2003 έως τις 12 Ιουνίου 2006·

[...]

Άρθρο 2

[...]

2. Όσον αφορά την παράβαση για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 1[, παράγραφος] 2, επιβάλλονται τα ακόλουθα πρόστιμα:

[...]

- f) Panasonic [...]: 157 478 000 [ευρώ].
- g) Toshiba [...]: 28 048 000 [ευρώ].
- h) Panasonic [...], Toshiba [...] και [MTPD], αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνες: 86 738 000 [ευρώ].
- i) Panasonic [...] και [MTPD], αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνες: 7 885 000 [ευρώ].
[...].

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 27 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Φεβρουαρίου 2013, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 28 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τρίτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 29 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, να θέσει στους διαδίκους ορισμένα ερωτήματα. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν στα αιτήματα του Γενικού Δικαστηρίου εντός των ταχθεισών προθεσμιών.
- 30 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 11ης Νοεμβρίου 2014. Κατά τη συζήτηση αυτή, αποφασίστηκε να κληθούν οι διάδικοι να υποβάλουν τυχόν παρατηρήσεις τους ως προς την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2014, Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής (C-580/12 P), εντός προθεσμίας δέκα ημερών, από της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της αποφάσεως αυτής, προθεσμία η οποία παρατάθηκε για τις 28 Νοεμβρίου 2014 για την Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεώς της.
- 31 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 και 28 Νοεμβρίου 2014, αντιστοίχως, η προσφεύγουσα και η Επιτροπή συμμορφώθηκαν προς το αίτημα αυτό.
- 32 Η προφορική διαδικασία περατώθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2014.
- 33 Με διάταξη της 26ης Μαΐου 2015, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 62 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991.
- 34 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους διαδίκους να καταθέσουν τις τυχόν παρατηρήσεις τους επί των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα M. Wathelet στην υπόθεση InnoLux κατά Επιτροπής (C-231/14P). Οι διάδικοι απάντησαν στο αίτημα αυτό εμπροθέσμως. Στη συνέχεια, οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί των απαντήσεων που προσκομίστηκαν στο πλαίσιο του εν λόγω μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας και, ειδικότερα, επί του υπολογισμού και του ποσού των προστίμων.
- 35 Η προφορική διαδικασία περατώθηκε στις 10 Ιουλίου 2015.
- 36 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο d, της προσβαλλομένης αποφάσεως·

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ε, της προσβαλλομένης αποφάσεως·
 - να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ, της προσβαλλομένης αποφάσεως ή, επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο κατά το ποσό που θα κρίνει πρόσφορο το Γενικό Δικαστήριο·
 - να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο η, της προσβαλλομένης αποφάσεως ή, επικουρικώς, να ακυρώσει τη διάταξη αυτή καθόσον η προσφεύγουσα κρίνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη ή, επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο κατά το ποσό που θα κρίνει πρόσφορο το Γενικό Δικαστήριο·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 37 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 38 Με το πρώτο και το δεύτερο αίτημά της, η προσφεύγουσα αποσκοπεί στη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως και, με το τρίτο και το τέταρτο αίτημά της, αποσκοπεί, επικουρικώς, στην άρση ή μείωση του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε με την απόφαση αυτή.
- 39 Πρέπει, κατ' αρχάς, να εξεταστούν το πρώτο και δεύτερο αίτημά της, που αποσκοπούν στη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί των αιτημάτων με τα οποία ζητείται η μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 40 Η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως προς στήριξη των αιτημάτων της. Ο πρώτος, δεύτερος και τρίτος λόγος αφορούν πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον κρίνει ότι η προσφεύγουσα είναι υπεύθυνη για την παράβαση που διαπράχθηκε κατά τις περιόδους από 16 Μαΐου 2000 έως 11 Απριλίου 2002, από 12 Απριλίου 2002 έως 31 Μαρτίου 2003 και από 1 Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον κρίνει ότι η προσφεύγουσα είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για τη συμμετοχή της MTPD στην παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 1η Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006. Ο πέμπτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον κρίνει ότι η MTPD ευθύνεται για συμμετοχή στην παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 1η Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006.
- 41 Πρέπει, κατ' αρχάς, να εξεταστεί ο πρώτος λόγος, στη συνέχεια ο δεύτερος, ο τέταρτος και ο τρίτος λόγος και, τέλος, ο πέμπτος λόγος.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα είναι υπεύθυνη για την παράβαση που διαπράχθηκε μεταξύ 16 Μαΐου 2000 και 11 Απριλίου 2002

- 42 Ο λόγος αυτός έχει τέσσερα σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον δεν ελήφθη υπόψη η άποψη της προσφεύγουσας ως προς την ημερομηνία η οποία έγινε δεκτή στην προσβαλλομένη απόφαση ως ημερομηνία της φερόμενης συμμετοχής της στην προσβαλλόμενη παράβαση. Το δεύτερο και το τρίτο σκέλος αφορούν πλάνη εκτιμήσεως ως προς τον

χαρακτηρισμό ορισμένων διμερών συναντήσεων ως μέρος ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως. Το τέταρτο σκέλος αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, καθόσον η Επιτροπή εφάρμοσε διαφορετικούς κανόνες περί αποδείξεως για να απορρίψει τη συμμετοχή άλλης επιχειρήσεως, της [εμπιστευτικό], στη σύμπραξη CPT, και μάλιστα παρά τη συμμετοχή της τελευταίας αυτής επιχειρήσεως σε ορισμένες διμερείς συναντήσεις στην Ευρώπη καθώς και σε ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου με την προσφεύγουσα.

- 43 Κατ' αρχάς, πρέπει να εξεταστούν, από κοινού, το δεύτερο και το τρίτο σκέλος.
- 44 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η συνάντηση της 16ης Μαΐου 2000, η οποία έλαβε χώρα μεταξύ της προσφεύγουσας και της Philips, είχε αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενο, η συνάντηση αυτή δεν αποτελεί μέρος της ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως η οποία διαπιστώθηκε με την προσβαλλομένη απόφαση.
- 45 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι καμία από τις λοιπές διμερείς συναντήσεις τις οποίες αναφέρει η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση, οι οποίες είναι σποραδικές και δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους, δεν έχει τα χαρακτηριστικά των συναντήσεων για το γυαλί οι οποίες φέρονται ότι έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, και δεν περιελάμβανε πληροφορίες περί των συμφωνιών που είχαν συναφθεί στις συναντήσεις της συμπράξεως.
- 46 Επισημαίνεται ότι συνομολογείται μεταξύ των διαδίκων ότι η προσφεύγουσα δεν μετείχε ούτε στις ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί, από το 1997 έως το 2002, ούτε στις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, από το 1999 έως το 2005, αλλά, ότι, από τις 16 Μαΐου 2000 και μέχρι τις 11 Απριλίου 2002, είχε εννέα διμερείς επαφές, κυρίως με τρεις συμμετέχοντες στις εν λόγω συναντήσεις, ήτοι τη Samsung SDI, όσον αφορά τις πρώτες, και τις Thomson και Philips, όσον αφορά τις δεύτερες. Ωστόσο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι οι εν λόγω επαφές ενείχαν αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά εκ μέρους των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι, επ' ευκαιρία των επαφών αυτών, πληροφορήθηκε για την ύπαρξη της προσβαλλομένης ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, οπότε να μπορεί να θεωρηθεί ότι συμμετείχε στην παράβαση αυτή από την άνοιξη του 2000.
- 47 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στις αιτιολογικές σκέψεις 126, 274, 279, 287, 313, 502 και 686 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή βασίστηκε σε αποδεικτικά στοιχεία προγενέστερα της ημερομηνίας που θεωρείται ως ημερομηνία προσχωρήσεως της στη σύμπραξη CPT, ήτοι της 16ης Μαΐου 2000, και ορισμένα από αυτά δεν παρατίθενται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, για να διαπιστώσει, αφενός, ότι η προσφεύγουσα είχε γνώση της υπάρξεως των συναντήσεων για το γυαλί και, αφετέρου, ότι είχε ως στρατηγική να συμμετάσχει σε αυτές μέσω διμερών επαφών. Εξάλλου, τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή για να θεωρήσει ότι η προσφεύγουσα είχε πληροφορηθεί για την ύπαρξη της συμπράξεως CPT μέσω ενός ανταγωνιστή, ήτοι της [εμπιστευτικό], που είχε λάβει μέρος στις συναντήσεις για το γυαλί, ήσαν πολύ αόριστες και γενικές, ενώ οι προσβαλλόμενες απόπειρες των ανταγωνιστών της να την εμπλέξουν στην εν λόγω σύμπραξη αφορούσαν την [εμπιστευτικό].
- 48 Από τα γραπτά υπομνήματα των διαδίκων προκύπτει ότι αντικρούουν την αξία των αποδεικτικών στοιχείων που δέχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση για να θεωρήσει, αφενός, ότι η προσφεύγουσα είχε γνώση της υπάρξεως των σχεδιαζόμενων ή εφαρμοζόμενων αντίθετων προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορών από τους συμμετέχοντες στις ασιατικές και ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, καθώς και τους επιδιωκόμενους από τους εν λόγω συμμετέχοντες κοινούς στόχους ή ότι ευλόγως μπορούσε να τους προβλέψει και αποδεχόταν τον σχετικό κίνδυνο και, αφετέρου, ότι προετίθετο να συμβάλει, με τη συμπεριφορά της, στην επίτευξη των ιδίων αυτών σκοπών.

- 49 Υπενθυμίζεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των επίμαχων παραβάσεων καθώς και της φύσεως και του βαθμού της σοβαρότητας των συναφών κυρώσεων, η αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, όπως, μεταξύ άλλων, προκύπτει από το άρθρο 48, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), έχει, μεταξύ άλλων, εφαρμογή στις σχετικές με παραβιάσεις των εφαρμοζομένων στις επιχειρήσεις κανόνων ανταγωνισμού διαδικασίες, οι οποίες μπορεί να καταλήξουν σε επιβολή προστίμων ή χρηματικών ποινών (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Οκτωβρίου 2014, Soliver κατά Επιτροπής, T-68/09, EU:T:2014:867, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 50 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, αφενός, η Επιτροπή οφείλει να προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία που να θεμελιώνουν επαρκώς κατά νόμο τη συνδρομή πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17 Δεκεμβρίου 1998, Baustahlgewebe κατά Επιτροπής, C-185/95 P, Συλλογή, EU:C:1998:608, σκέψη 58, και της 8ης Ιουλίου 1999, Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Συλλογή, EU:C:1999:356, σκέψη 86) και, αφετέρου, η ενδεχόμενη αμφιβολία του δικαστή πρέπει να αποβαίνει υπέρ των αποδεκτών της αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται η παράβαση αυτή (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011, Kaimer κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-379/06, EU:T:2011:110, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται ιδίως στην Επιτροπή να αποδεικνύει όλα τα στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να συναχθεί συμμετοχή ορισμένης επιχειρήσεως σε τέτοια παράβαση και ευθύνη της για τα επιμέρους στοιχεία της παραβάσεως αυτής (απόφαση Επιτροπή κατά Anic Partecipazioni, προαναφερθείσα, σκέψη 86). Συνεπώς, η συμμετοχή επιχειρήσεως σε σύμπραξη δεν είναι δυνατόν να συνάγεται θεωρητικώς, βάσει ανακριβών στοιχείων (βλ. απόφαση Soliver κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 51 Επομένως, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα αποδεικτικά στοιχεία που έκανε δεκτά η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση είναι επαρκώς αξιόπιστα, ακριβή και συγκλίνοντα για να θεμελιώσουν την ακράδαντη πεποίθηση ότι η προσφεύγουσα μετείχε στη σύμπραξη CPT.
- 52 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η ύπαρξη ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως δεν συνεπάγεται οπωσδήποτε ότι σε μια επιχείρηση που μετέχει σε κάποιο στοιχείο της παραβάσεως μπορεί να καταλογιστεί ευθύνη για το σύνολο της παραβάσεως. Η Επιτροπή οφείλει επιπλέον να αποδείξει ότι η επιχείρηση αυτή γνώριζε τις αντίθετες προς τους κανόνες του ανταγωνισμού δραστηριότητες που ανέπτυσαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο οι λοιπές επιχειρήσεις, ή ότι μπορούσε ευλόγως να τις προβλέψει. Η απλή ταυτότητα αντικειμένου μιας συμφωνίας στην οποία έλαβε μέρος η επιχείρηση και μιας γενικής συμπράξεως δεν αρκεί ώστε να καταλογιστεί στην ως άνω επιχείρηση συμμετοχή στη γενική σύμπραξη. Συγκεκριμένα, το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ εφαρμόζεται μόνον εάν υπήρχε σύμπτωση βουλήσεων μεταξύ των οικείων μερών (βλ. απόφαση Soliver κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 53 Συνεπώς, μόνον αν η επιχείρηση, όταν μετέχει σε συμφωνία, γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι, με τη συμμετοχή της αυτή εντάσσεται στη γενική σύμπραξη μπορεί η συμμετοχή της στην εν λόγω συμφωνία να αποτελέσει έκφανση της προσχωρήσεώς της στη γενική αυτή σύμπραξη (αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2002, Sigma Technologie κατά Επιτροπής, T-28/99, Συλλογή, EU:T:2002:76, σκέψη 45· της 16ης Νοεμβρίου 2011, Low & Bonar και Bonar Technical Fabrics κατά Επιτροπής, T-59/06, EU:T:2011:669, σκέψη 61, και της 30ής Νοεμβρίου 2011, Quinn Barlo κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-208/06, Συλλογή, EU:T:2011:701, σκέψη 144). Επομένως, πρέπει να αποδεικνύεται ότι η εν λόγω επιχείρηση είχε την πρόθεση να συμβάλει με τη συμπεριφορά της στους κοινούς σκοπούς τους οποίους επιδιώκει το σύνολο των συμμετεχόντων και ότι γνώριζε τις συγκεκριμένες παραβατικές ενέργειες τις οποίες σχεδίαζαν ή στις οποίες προέβαιναν άλλες επιχειρήσεις επιδιώκοντας τους ίδιους σκοπούς ή μπορούσε ευλόγως να τις προβλέψει και αποδεχόταν τον σχετικό κίνδυνο (βλ. απόφαση Soliver κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 54 Επομένως, η εν λόγω επιχείρηση πρέπει να γνωρίζει το γενικό περιεχόμενο και τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της γενικής συμπράξεως (βλ. απόφαση Soliver κατά Επιτροπής, σκέψη 46 ανωτέρω, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 55 Κατά συνέπεια, προκειμένου να αποδειχθεί η συμμετοχή της προσφεύγουσας στη συνδεόμενη με τους CPT ενιαία και διαρκή παράβαση, η Επιτροπή δεν μπορεί απλώς να αποδείξει την αντίθετη προς τον ανταγωνισμό φύση των επαφών της προσφεύγουσας και των ανταγωνιστών της, μεταξύ 16ης Μαρτίου 2000 και 11ης Απριλίου 2002, αλλά πρέπει επίσης να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε ή μπορούσε ευλόγως να θεωρηθεί ότι γνώριζε, αφενός, το γεγονός ότι οι επαφές εντάσσονταν σε ένα συνολικό σχέδιο και αποσκοπούσαν στο να συμβάλουν στην υλοποίηση του επιδιωκόμενου από τη γενική σύμπραξη σκοπού και, αφετέρου, το γενικό περιεχόμενο και τα ουσιώδη χαρακτηριστικά της συμπράξεως αυτής.
- 56 Συγκεκριμένα, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα και υπομνήσθηκε στη σκέψη 49 ανωτέρω, ελλείψει στοιχείων που να αποδεικνύουν ότι είχε γνώση της υπάρξεως ή του περιεχομένου συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών συναφθεισών κατά τις συναντήσεις για το γυαλί, η ταυτότητα και μόνον του αντικειμένου μεταξύ των συναντήσεων στις οποίες έλαβε μέρος και της γενικής συμπράξεως CPT καθώς και το γεγονός ότι είχε επαφές με επιχειρήσεις των οποίων η συμμετοχή στην εν λόγω σύμπραξη είχε αποδειχθεί δεν αρκούν προς απόδειξη ότι είχε γνώση της συμπράξεως αυτής (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 2000, Cimenteries CBR κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-25/95, T-26/95, T-30/95 έως T-32/95, T-34/95 έως T-39/95, T-42/95 έως T-46/95, T-48/95, T-50/95 έως T-65/95, T-68/95 έως T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 και T-104/95, Συλλογή, EU:T:2000:77, σκέψη 4112).
- 57 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί αν τα μνημονευθέντα από την Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι, κατά τη φερόμενη ημερομηνία προσχωρήσεως της στη σύμπραξη CPT, ήτοι στις 16 Μαΐου 2000, η προσφεύγουσα είχε γνώση ή είχε πράγματι πληροφορηθεί για την ύπαρξη της συμπράξεως CPT από τους ανταγωνιστές της και σκοπούσε να συμβάλει, με τη συμπεριφορά της, στους κοινούς σκοπούς που επεδίωκε το σύνολο των συμμετεχόντων στην εν λόγω σύμπραξη.
- 58 Συναφώς, προς επίρρωση της διαπιστώσεως ότι, παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν μετείχε στις συναντήσεις για το γυαλί πριν από τον Απρίλιο του 2002, είχε εμμέσως πληροφορηθεί για τη σύμπραξη CPT από ορισμένους ανταγωνιστές (αιτιολογικές σκέψεις 313, 498 έως 500, 502, 511, 546 και 686 της προσβαλλομένης αποφάσεως), οι οποίοι προσπάθησαν να την εμπλέξουν στη σύμπραξη αυτή (αιτιολογικές σκέψεις 502 και 511 της εν λόγω αποφάσεως), από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή παραπέμπει στα αποδεικτικά στοιχεία για τα οποία γίνεται λόγος στις αιτιολογικές σκέψεις 264 έως 270, 273, 274, 278, 279, 287 και 502 της αποφάσεως αυτής, καθώς και στις δηλώσεις των αιτούντων επιεική μεταχείριση, που παρατίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 126 (υποσημείωση 176) και 549 έως 552.
- 59 Πρώτον, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν ορθώς η Επιτροπή στηρίχθηκε σε αποδεικτικά στοιχεία προγενέστερα της ημερομηνίας της προβαλλομένης προσχωρήσεως της προσφεύγουσας στη σύμπραξη CPT για να αποδειχθεί ότι, κατά την ημερομηνία αυτή, η προσφεύγουσα είχε γνώση της υπάρξεως της συμπράξεως ή των σχεδιαζόμενων ή εφαρμοζόμενων παραβατικών συμπεριφορών από τις συμμετέχουσες επιχειρήσεις ή ότι μπορούσε ευλόγως να τις προβλέπει, αρκεί η διαπίστωση ότι, εκτός από τη συνάντηση της 14ης Ιανουαρίου 1998, στην οποία έλαβε μέρος, τα εν λόγω στοιχεία αφορούν την [εμπιστευτικό] και όχι την προσφεύγουσα.
- 60 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς τη διαπίστωση που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 502 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 273 και 279 της ίδιας αυτής αποφάσεως και, ορθώς, επιβεβαιώνει η προσφεύγουσα, οι απόπειρες, οι οποίες επισημάνθηκαν κατά τα πρώτα έτη της συμπράξεως CPT, ήτοι το 1998 και το 1999, των λοιπών επιχειρήσεων που μετείχαν στη σύμπραξη, μεταξύ των οποίων η [εμπιστευτικό], να παροτρύνουν άλλες επιχειρήσεις να

μετάσχουν είχαν στόχο την [εμπιστευτικό] και όχι την προσφεύγουσα. Ωστόσο, πέραν των στοιχείων για τα οποία γίνεται λόγος στις αιτιολογικές σκέψεις 69 και 926 της προσβαλλομένης απόφασης, κατά τα οποία, αφενός, η προσφεύγουσα ήταν μειοψηφών μέτοχος κατέχων 20 έως 30 % των μεριδίων της κοινής αυτής επιχείρησης, ιδρυθείσας με την [εμπιστευτικό], την [εμπιστευτικό] και την [εμπιστευτικό] και, αφετέρου, η επιχείρηση αυτή μετείχε επίσης στη σύμπραξη CPT, η Επιτροπή δεν απέδειξε καμία σχέση μεταξύ της εν λόγω προσφεύγουσας και της [εμπιστευτικό] στην εν λόγω απόφαση. Συναφώς, καίτοι η Επιτροπή απηύθυνε επίσης ανακοίνωση των αιτιάσεων στην [εμπιστευτικό], επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η τελευταία αυτή επιχείρηση δεν ήταν αποδέκτης της προσβαλλομένης απόφασης. Περαιτέρω, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, από την εν λόγω απόφαση δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή της καταλόγισε τη συμπεριφορά της [εμπιστευτικό]. Συγκεκριμένα, στην προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή μερίμνησε να διακρίνει τις δύο αυτές οντότητες.

- 61 Επομένως το επιχείρημα της Επιτροπής, ότι ο εκπρόσωπος της [εμπιστευτικό] στη συνάντηση της 20ής Οκτωβρίου 1999 ενήργησε εξ ονόματος όλου του ομίλου όταν ανακοίνωσε την πρόθεση της προσφεύγουσας να «μεταφέρει το 2001 στην Ινδονησία τη σειρά των 33 ιντσών από το εργοστάσιό της στην Ιαπωνία» δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Εξάλλου, το στοιχείο αυτό δεν περιλαμβάνεται στην προσβαλλομένη απόφαση, στην οποία η Επιτροπή απλώς επισημαίνει ότι, κατά τη συνάντηση αυτή, η [εμπιστευτικό] πληροφόρησε την Chunghwa για την εξέλιξη των αυξήσεων των τιμών των CPT της 14 και 20 ιντσών για συγκεκριμένους πελάτες.
- 62 Δεύτερον, τα αποσπάσματα των πρακτικών των συναντήσεων της 10ης και 20ής Μαΐου και της 23ης Αυγούστου 1999, που μνημονεύονται στην αιτιολογική σκέψη 279 της προσβαλλομένης απόφασης, καθώς και του πρακτικού της συναντήσεως της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 287 της εν λόγω απόφασης, αναφέρουν απλή πρόθεση των συμμετεχόντων στη σύμπραξη CPT να έρθουν σε επαφή με την [εμπιστευτικό], με την οποία η [εμπιστευτικό] διατηρούσε τακτική επικοινωνία. Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 280 της απόφασης αυτής, η δήλωση του εκπροσώπου της [εμπιστευτικό], κατά τη συνάντηση της 23ης Αυγούστου 1999, ότι η επιχείρηση αυτή είχε την πρόθεση να διοργανώσει συνάντηση με τους υψηλότερα ιστάμενους υπεύθυνους της «Toshiba» προκειμένου να τους πείσει να ακολουθήσουν τη συμφωνηθείσα αύξηση τιμών, δεν αφορούσε την προσφεύγουσα, αλλά την [εμπιστευτικό]. Συγκεκριμένα, η δήλωση αυτή παρατίθεται σε στήλη του πρακτικού της εν λόγω συναντήσεως με τίτλο [εμπιστευτικό], η οποία αναφέρει την καθυστέρηση στην εφαρμογή της αυξήσεως των τιμών στην Ινδονησία. Το γεγονός ότι η επιχείρηση την οποία αφορά η δήλωση αυτή δεν ήταν η προσφεύγουσα συμπίπτει επίσης με το καθήκον που είχε ανατεθεί στην [εμπιστευτικό], το οποίο συνίστατο στην παροχή προς την [εμπιστευτικό] επικαιροποιημένων πληροφοριών σχετικά με την επίμαχη αγορά.
- 63 Επομένως, αντιθέτως προς το συμπέρασμα της Επιτροπής, το οποίο περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 280 και 995 της προσβαλλομένης απόφασης, τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν αποδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα είχε πράγματι πληροφορηθεί από την [εμπιστευτικό] για τη σύμπραξη CPT.
- 64 Όσον αφορά τη συνάντηση της 14ης Ιανουαρίου 1998, παρατεθείσα στην υποσημείωση 169 της προσβαλλομένης απόφασης και περιγραφείσα στην υποσημείωση 131 της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, κατά την οποία ο αντιπρόεδρος της προσφεύγουσας πρότεινε οι επιχειρήσεις που μετέχουν στις συναντήσεις της συμπράξεως CDT να στείλουν εκπροσώπους στην Ιαπωνία, την Κορέα και την Ταϊβάν για να αναπτύξουν διμερείς επαφές με τις ιαπωνικές επιχειρήσεις που δεν μετείχαν στις συναντήσεις για το γυαλί, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η συνάντηση αυτή αφορούσε μόνον τους CDT και, επομένως, διαφορετική σύμπραξη. Συγκεκριμένα, στις αιτιολογικές σκέψεις 649 έως 656 της προσβαλλομένης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, παρά τις σχέσεις που υπήρχαν μεταξύ των συμπράξεων CPT και CDT, το πολύπλοκο σύνολο συμφωνιών ή εναρμονισμένων πρακτικών που συνδέεται με τις συμπράξεις αυτές αποτελεί δύο χωριστές ενιαίες και διαρκείς παραβάσεις. Εξάλλου, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα στο υπόμνημα απαντήσεως, οι αναφορές στους «CPT» στο

πρακτικό της επίμαχης συναντήσεως αφορούν την «Chunghwa Picture Tubes», η οποία παρέστη στην εν λόγω συνάντηση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, και χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το προβαλλόμενο απαράδεκτο του αποδεικτικού αυτού στοιχείου καθόσον δεν προβλήθηκε στην ανακοίνωση των αιτιάσεων σε σχέση με τη σύμπραξη CPT, η Επιτροπή δεν μπορούσε να βασιστεί στο εν λόγω πρακτικό για να καταλήξει, στην αιτιολογική σκέψη 502 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα είχε ως στρατηγική να λάβει μέρος στη σύμπραξη CPT μέσω διμερών επαφών, ούτε, κατά συνέπεια, ότι γνώριζε την ύπαρξη της συμπράξεως αυτής.

- 65 Περαιτέρω, αντιθέτως προς τα επιχειρήματα της Επιτροπής και τις διαπιστώσεις της στην προσβαλλομένη απόφαση, το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια ορισμένων συναντήσεων για το γυαλί, ήτοι, ειδικότερα, των συναντήσεων της 7ης Μαρτίου, της 10ης και της 20ής Μαΐου, της 23ης Αυγούστου, της 21ης Σεπτεμβρίου και της 20ής Οκτωβρίου 1999, καθώς και της 20ής Μαρτίου και της 20ής Νοεμβρίου 2001, προβλήθηκαν ευαίσθητα εμπορικά στοιχεία, σχετικά με τους όγκους πωλήσεων, τις παραγωγικές ικανότητες και τις τιμές που εφαρμόζει η προσφεύγουσα, δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την ύπαρξη της συμπράξεως CPT και είχε την πρόθεση να συμβάλει στους επιδιωκόμενους από τη σύμπραξη σκοπούς. Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι τα στοιχεία που αντάλλαξαν οι συμμετέχοντες στις εν λόγω συναντήσεις ήσαν τα στοιχεία της προσφεύγουσας και οι αναφορές σε «TSB», προερχόμενες από τα πρακτικά τους, επί των οποίων βασίστηκε για να αποδείξει τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη σύμπραξη CPT, αφορούσαν σαφώς αυτήν και όχι την [εμπιστευτικό].
- 66 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι οι συντομογραφίες αντιστοιχούν σε ονόματα διαφόρων εταιριών, όπως της «TSB», της [εμπιστευτικό] ή της [εμπιστευτικό], χρησιμοποιήθηκαν ενίοτε στα ίδια πρακτικά δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι οι συμμετέχοντες προέβαιναν προσεκτικά σε συστηματική διάκριση μεταξύ της προσφεύγουσας και της [εμπιστευτικό]. Συγκεκριμένα, οι αναφορές αυτές πρέπει να γίνονται αντιληπτές στο πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσονται. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα πρακτικά των συναντήσεων της 7ης Μαρτίου, της 21ης Σεπτεμβρίου και της 10ης Μαΐου 1999 κάνουν μνεία κατασκευαστών τηλεοράσεων εγκατεστημένων στη νοτιοανατολική Ασία οι οποίοι ήσαν πελάτες της [εμπιστευτικό], όπερ είναι συνεπές με την αιτιολογική σκέψη 279 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία, κατά την ασιατική συνάντηση για το γυαλί της 21ης Ιουνίου 1999, οι συμμετέχοντες εξέτασαν τις αυξήσεις τιμών κάνοντας επίσης μνεία στην επιχείρηση αυτή και στην Aíwa, της οποίας ήσαν ο μεγαλύτερος προμηθευτής.
- 67 Περαιτέρω, η δήλωση του εκπροσώπου της [εμπιστευτικό], κατά τη συνάντηση που έλαβε χώρα στις 6 Μαρτίου 2000 με την [εμπιστευτικό], παρατεθείσα στην αιτιολογική σκέψη 330 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με την οποία η «TSB θα ακολουθούσε αναμφίβολα αν η GSM αποφάσιζε να αυξήσει τις τιμές της», δεν μπορεί να έχει την έννοια ότι αφορά την προσφεύγουσα, καθόσον δυσκόλως θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι η στρατηγική επιχειρήσεως στην οποία η προσφεύγουσα έχει μειοψηφικό μερίδιο επηρεάζει την πολιτική τιμών που ακολουθεί η επιχείρηση αυτή και ακόμα λιγότερο ότι τη δεσμεύει. Κατά τα λοιπά, από την απάντηση της προσφεύγουσας στην ανακοίνωση των αιτιάσεων προκύπτει ότι η [εμπιστευτικό] καθόριζε τις τιμές της αυτοτελώς και οι υπάλληλοί της δεν είχαν εξουσία λήψεως αποφάσεων εκτός της επιχειρήσεως αυτής. Επιπλέον, βάσει του γεγονότος και μόνον ότι η [εμπιστευτικό] αποφάσισε να ευθυγραμμιστεί με τυχόν εναρμονισμένη αύξηση τιμών η οποία σχεδιαζόταν κατά τις συναντήσεις για το γυαλί δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε πληροφορήσει σχετικά την προσφεύγουσα. Τέλος, ούτε η μνεία ότι η «ιαπωνική έδρα» σχεδίαζε να μεταφέρει ορισμένες σειρές παραγωγής στα εργοστάσιά της στην Ταϊλάνδη ή στην Ινδονησία αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα είχε πληροφορηθεί για τις σχεδιαζόμενες ή εφαρμοζόμενες αντίθετες προς τον ανταγωνισμό πρακτικές και τους σκοπούς που επεδίωκαν οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη CPT, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η Chunghwa.
- 68 Τρίτον, η Επιτροπή δεν ισχυρίζεται, στην προσβαλλομένη απόφαση ότι η [εμπιστευτικό] πληροφόρησε την προσφεύγουσα, κατά οποιονδήποτε τρόπο, για την ύπαρξη της συμπράξεως CPT ή για τους επιδιωκόμενους από τους συμμετέχοντες στη σύμπραξη αυτή σκοπούς.

- 69 Τέταρτον, ακόμα και αν υποθεθεί, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 287 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι μπορεί να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα γνώριζε τις συναντήσεις της συμπράξεως CPT, κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι είχε την πρόθεση να συμβάλει, με τη συμπεριφορά της, στους κοινούς σκοπούς που επεδίωκε το σύνολο των συμμετεχόντων στην εν λόγω σύμπραξη.
- 70 Συναφώς, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται στα γραπτά υπομνήματά της η Επιτροπή, το απόσπασμα των σημειώσεων ενός υπαλλήλου της Chunghwa κατά τη συνάντηση για το γυαλί της 21ης Σεπτεμβρίου 1999, στο οποίο αναφέρεται ότι υπάλληλος της [εμπιστευτικό] έκανε μνεία ενός εγγράφου το οποίο απήθυνε η προσφεύγουσα («η ιαπωνική έδρα της TSB») στην [εμπιστευτικό], ζητώντας της να μη λάβει μέρος στις συναντήσεις για το γυαλί, δεν αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα είχε επιλέξει σαφώς να μην μετάσχει στις εν λόγω συναντήσεις και δεν μπορεί, βάσει αυτού, να θεωρηθεί, όπως στην απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2012, UPM-Kymmene κατά Επιτροπής (T-53/06, EU:T:2012:101), ότι γνώριζε την ύπαρξη της συμπράξεως CPT και είχε την πρόθεση να συμβάλει στην επίτευξη των επιδιωκόμενων από τους συμμετέχοντες στη σύμπραξη αυτή σκοπών. Όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, το απόσπασμα αυτό αποδεικνύει, αντιθέτως, ότι δεν επιθυμούσε τη συμμετοχή της [εμπιστευτικό] στις συναντήσεις για το γυαλί.
- 71 Πέμπτον, αντιθέτως προς το συμπέρασμα της Επιτροπής, το οποίο περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 498, 499 και 995 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν προκύπτει ούτε από τις προφορικές δηλώσεις των τριών αιτούντων επεικλή μεταχείριση, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν, στην αιτιολογική σκέψη 126 της εν λόγω αποφάσεως, «ως συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν τη συμμετοχή της προσφεύγουσας [στη σύμπραξη CPT] από την άνοιξη του 2000» και παρατίθενται στην υποσημείωση 176 της εν λόγω αιτιολογικής σκέψεως, ότι, καίτοι σπανίως παρευρέθη στις πολυμερείς συναντήσεις, πληροφορούνταν γενικώς το αποτέλεσμα των συναντήσεων αυτών μέσω της [εμπιστευτικό].
- 72 Πέραν του γενικού χαρακτήρα του επιχειρήματος αυτού, επισημαίνεται, πρώτον, ότι η προφορική δήλωση της Chunghwa, της 28ης Νοεμβρίου 2007, κάνει μνεία της [εμπιστευτικό], ως μετέχουσας σε διμερείς συναντήσεις, και όχι της προσφεύγουσας. Κατά την εν λόγω δήλωση, ορισμένες επιχειρήσεις μετείχαν σε διμερείς συναντήσεις με τις επιχειρήσεις οι οποίες παρευρίσκονταν στις συναντήσεις για το γυαλί, όπερ επέτρεπε στις τελευταίες αυτές επιχειρήσεις να ανταλλάσσουν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες αφορώσες τις επιχειρήσεις που δεν μετείχαν στις συναντήσεις για το γυαλί, καθώς και να διευρύνουν τις συζητήσεις τους περί των τιμών και της παραγωγής των εν λόγω επιχειρήσεων. Συναφώς, στη δήλωση αυτή αναφέρονται τρεις συναντήσεις μεταξύ των επιχειρήσεων που έλαβαν μέρος στη σύμπραξη CPT, οι οποίες έγιναν μεταξύ 25 Νοεμβρίου 1996 και 23 Αυγούστου και 27 Οκτωβρίου 1999, κατά τις οποίες συμφωνήθηκε να υπάρξουν επαφές με τις μη συμμετέχουσες επιχειρήσεις. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 62 ανωτέρω, το πρακτικό της συναντήσεως της 23ης Αυγούστου 1999, παρατεθέν στις αιτιολογικές σκέψεις 279 και 280 της προσβαλλομένης αποφάσεως, αφορά την [εμπιστευτικό] και όχι την προσφεύγουσα. Ομοίως, κατά την αιτιολογική σκέψη 291 της εν λόγω αποφάσεως, οι συμμετέχοντες στη συνάντηση της 27ης Οκτωβρίου 1999 εξέτασαν λεπτομερώς το επικαιροποιημένο καθεστώς των επιχειρήσεων μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν η [εμπιστευτικό], ενώ δεν υπήρχε μνεία της προσφεύγουσας.
- 73 Δεύτερον, στη συνακόλουθη προφορική δήλωση, της 16ης Μαρτίου 2009, η Chunghwa απλώς ανέφερε ότι η προσφεύγουσα μετείχε σε διμερείς και πολυμερείς συναντήσεις. Εντούτοις, η δήλωση αυτή δεν διευκρινίζει αν, ως «Toshiba», αναφέρεται μόνον η καταστατική έδρα και, ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα, ή άλλες νομικές οντότητες, όπως η [εμπιστευτικό]. Επομένως, το ζήτημα αν η προβαλλόμενη συμμετοχή της «Toshiba» στις συναντήσεις «του ομίλου», όπως και στις διμερείς συναντήσεις, παραπέμπει στην προσφεύγουσα δεν αποσαφηνίζεται.
- 74 Τρίτον, η προφορική δήλωση της Samsung SDI, της 13ης Φεβρουαρίου 2008, για την οποία γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 550 της προσβαλλομένης αποφάσεως, περιγράφει συνάντηση της 24ης Νοεμβρίου 1998, μεταξύ της Samsung SDI, της LGE και της [εμπιστευτικό], στην οποία η

τελευταία αυτή επιχείρηση είχε καλέσει την «Tosummit/Toshiba» να παρευρεθεί, σε συναντήσεις δε αυτού του είδους η «Tosummit/Toshiba» συμμετείχε επανειλημμένως. Ωστόσο, όπως αναγνώρισε η Επιτροπή, στην αιτιολογική σκέψη 273 της προσβαλλομένης αποφάσεως και προκύπτει από την ίδια αυτή δήλωση, η εν λόγω οντότητα έκανε μνεία της [εμπιστευτικό] και όχι της προσφεύγουσας.

- 75 Περαιτέρω, αντιθέτως προς όσα εκθέτει η Επιτροπή, στην αιτιολογική σκέψη 550 της προσβαλλομένης αποφάσεως, βασιζόμενη στην προφορική δήλωση της Samsung SDI της 12ης Μαρτίου 2009, η [εμπιστευτικό] συνδεόταν στενά με την [εμπιστευτικό], καθόσον είχε συνάψει συμφωνία τεχνικής βοήθειας με αυτήν και όχι με την προσφεύγουσα.
- 76 Τέλος, ο ισχυρισμός της Samsung SDI, στην προφορική της δήλωση της 20ής Ιουνίου 2008, ότι η προσφεύγουσα ελάμβανε γενικώς πληροφορίες μέσω της [εμπιστευτικό], δεν αποδεικνύεται επαρκώς. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του έμμεσου χαρακτήρα του, το αποδεικτικό αυτό στοιχείο, το οποίο προέρχεται από άλλη επιχείρηση εκτός από αυτήν η οποία φέρεται ότι πληροφορούσε την προσφεύγουσα, δεν αρκεί για να διαπιστωθεί ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την ύπαρξη της συμπράξεως CPT.
- 77 Επομένως, αντιθέτως προς όσα διαπίστωσε η Επιτροπή, στις αιτιολογικές σκέψεις 548 και 552 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι επίμαχες προφορικές δηλώσεις δεν επιβεβαιώνουν τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη σύμπραξη CPT και, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως ενισχύουσες τα σύγχρονα περί αυτού αποδεικτικά στοιχεία (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2004, JFE Engineering κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-67/00, T-68/00, T-71/00 και T-78/00, Συλλογή, EU:T:2004:221, σκέψη 219, και της 25ης Οκτωβρίου 2005, Groupe Danone κατά Επιτροπής, T-38/02, Συλλογή, EU:T:2005:367, σκέψη 285). Εξάλλου, η Επιτροπή δέχεται, στα γραπτά της υπομνήματα, ότι οι εν λόγω προφορικές δηλώσεις δεν προσκομίζουν κανένα λεπτομερές στοιχείο περί των διμερών συναντήσεων κατά τις οποίες η προσφεύγουσα ελάμβανε πληροφορίες, μέσω της [εμπιστευτικό], περί των συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών που σχεδιάζονταν στις συναντήσεις για το γυαλί.
- 78 Λαμβανομένων υπόψη όλων των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων βασίστηκε η Επιτροπή για να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την ύπαρξη ή το περιεχόμενο της συμπράξεως CPT πριν από τον Απρίλιο του 2002, εξεταζόμενα τόσο μεμονωμένα όσο και συνολικά, προκύπτει ότι δεν αποδείχθηκε επαρκώς κατά νόμον ότι η προσφεύγουσα γνώριζε ή ήταν επαρκώς πληροφορημένη για την ύπαρξη της γενικής συμπράξεως CPT από τους ανταγωνιστές της και σκοπούσε να συμβάλει, με τη συμπεριφορά της, στους κοινούς σκοπούς που επεδίωκε το σύνολο των συμμετεχόντων στη σύμπραξη αυτή. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν απαιτείται, εν πάση περιπτώσει, να εξεταστεί το ζήτημα του αντίθετου προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα των διμερών επαφών και της τυχόν σχέσεώς τους με τη σύμπραξη CPT (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κατά Aalberts Industries κ.λπ., C-287/11 P, EU:C:2013:445, σκέψεις 62 και 63).
- 79 Κατά συνέπεια, το δεύτερο και τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να γίνουν δεκτά και, ως εκ τούτου, εν προκειμένω, ο πρώτος λόγος στο σύνολό του, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί η προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και η παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, που προβλήθηκαν προς στήριξη του πρώτου και του τέταρτου σκέλους του λόγου αυτού.
- Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλομένη απόφαση καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για την παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 12 Απριλίου 2002 έως 31 Μαρτίου 2003
- 80 Ο λόγος αυτός έχει δύο σκέλη, αντλούμενα, το πρώτο από την αναρμοδιότητα της Επιτροπής να διαπιστώσει παράβαση κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, και το δεύτερο από πλάνη αφορώσα τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα μετείχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση.

- 81 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για την παράβαση λόγω της συμμετοχής της σε συναντήσεις SML, εφόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε, αφενός, ότι οι συναφθείσες ή σχεδιαζόμενες κατά τις συναντήσεις αυτές συμφωνίες είχαν τεθεί σε εφαρμογή στον ΕΟΧ και, αφετέρου, ότι οι συμφωνίες αυτές είχαν άμεσο, ουσιαστικό και προβλέψιμο αποτέλεσμα στην αγορά του ΕΟΧ μέσω των πωλήσεων μεταποιημένων προϊόντων. Εξάλλου, η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας καθόσον δεν είχε την ευκαιρία να λάβει θέση επί του τελευταίου αυτού επιχειρήματος της Επιτροπής.
- 82 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη θεωρώντας την υπεύθυνη για την ενιαία και διαρκή παράβαση λόγω της συμμετοχής της σε τέσσερις συναντήσεις SML, που έλαβαν χώρα στην Ασία, στις 12 Απριλίου, 27 Μαΐου και 6 Δεκεμβρίου 2002 καθώς και στις 10 Φεβρουαρίου 2003, και στις οποίες συμμετείχαν η Samsung SDI και ο όμιλος LPD. Συναφώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή συγκέντρωσε, κακώς, τις δραστηριότητες που εμπίπτουν σε τέσσερις διαφορετικές κατηγορίες συναντήσεων, ήτοι τις συναντήσεις SML, τις συναντήσεις ASEAN, τις ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί και τις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, σε μια ενιαία και διαρκή παράβαση, ελλείψει αποδείξεων περί της υπάρξεως συνολικού σχεδίου επιδιώκοντας ενιαίο οικονομικό σκοπό, και μάλιστα ενώ οι εν λόγω κατηγορίες συναντήσεων δεν συμπληρώνονταν και συνδέονταν επαρκώς. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για τη γενική συμφωνία, καθόσον δεν γνώριζε την ύπαρξή της και δεν είχε την πρόθεση να συμβάλει σε αυτήν συμμετέχοντας στις συναντήσεις SML.
- 83 Πρέπει, κατ' αρχάς, να εξεταστεί, το δεύτερο σκέλος του παρόντος λόγου και, ειδικότερα, το ζήτημα κατά πόσον η Επιτροπή ορθώς δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα μετείχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση λόγω της συμμετοχής της σε τέσσερις συναντήσεις SML, μεταξύ 12ης Απριλίου 2002 και 10ης Φεβρουαρίου 2003. Συναφώς, από την αιτιολογική σκέψη 313 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, από τον Απρίλιο του 2002, η προσφεύγουσα άρχισε να μετέχει τακτικώς στις συναντήσεις με ίδια μέσα και τα σχετικά με τις επαφές αυτές αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι διατηρούσε τις επαφές αυτές για να λαμβάνει επικαιροποιημένες πληροφορίες και να συμμετέχει στις εξελίξεις και στα μελλοντικά σχέδια σε θέματα παραγωγικής ικανότητας, πωλήσεων και τιμών σε παγκόσμια κλίμακα. Κατά την αιτιολογική σκέψη 502 της εν λόγω αποφάσεως, στην πρώτη από τις συναντήσεις αυτές, ήτοι τη συνάντηση της 12ης Απριλίου 2002, μνημονευθείσα στις αιτιολογικές σκέψεις 374 και 375 της εν λόγω αποφάσεως, οι συμμετέχοντες συμφώνησαν να συνεργάζονται κατά διαρκή τρόπο, να συναντώνται κάθε δύο μήνες, να διατηρήσουν τις τιμές στο ίδιο επίπεδο ή να τις αυξήσουν το τρίτο τρίμηνο του 2002, και συμφώνησαν κατευθυντήριες γραμμές περί των τιμών. Τέλος, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 387, 388 και 503 της αποφάσεως αυτής, υπάρχουν και αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύοντα ότι η προσφεύγουσα είχε ενεργό ρόλο στο καρτέλ.
- 84 Πάντως, πρέπει να επισημανθεί ότι, πέραν των αποδεικτικών στοιχείων που αποδεικνύουν τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στις συναντήσεις SML και το αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αντικείμενό τους, τα οποία δεν αμφισβητούνται, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε στην προσβαλλομένη απόφαση τα στοιχεία επί των οποίων βασίστηκε για να διαπιστώσει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε τις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορές που σχεδίαζαν ή εφάρμοζαν οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη CPT και ότι σκοπούσε, να συμβάλει, με τη συμπεριφορά της, στους κοινούς σκοπούς που επιδίωκαν οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη αυτή.
- 85 Συναφώς και εν πάση περιπτώσει, από την εξέταση των πρακτικών των συναντήσεων SML, όπως πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 374, 375, 377, 384 και 387 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την ύπαρξη της γενικής συμπράξεως CPT και είχε την πρόθεση να συμβάλει στους επιδιωκόμενους από τους συμμετέχοντες στη σύμπραξη αυτή σκοπούς. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή απλώς περιέγραψε το αντικείμενο και την παγκόσμια εμβέλεια των συναντήσεων αυτών και επισήμανε ότι οι συμμετέχοντες στην πρώτη από τις συναντήσεις αυτές φέρεται ότι ήσαν αποφασισμένοι να συνεχίσουν τη συνεργασία

τους σε παγκόσμια κλίμακα. Ωστόσο, από το γεγονός αυτό, ακόμα και αν αποδεικνυόταν, δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την ύπαρξη της συμπράξεως CPT, κατά την παρατιθέμενη στις σκέψεις 49 και 50 ανωτέρω νομολογία.

- 86 Επομένως, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν οι συναντήσεις SML αποτελούν μέρος ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι, μετέχοντας στις συναντήσεις SML, η προσφεύγουσα, με τη συμπεριφορά της, σκοπούσε να συμβάλει στο σύνολο των κοινών σκοπών που επεδίωκαν οι συμμετέχουσες στη σύμπραξη CPT επιχειρήσεις και γνώριζε τις παραβατικές συμπεριφορές που σχεδίαζαν ή εφάρμοζαν οι εν λόγω συμμετέχοντες για την επιδίωξη των ιδίων σκοπών, ή ότι μπορούσε ευλόγως να τις προβλέψει και αποδεχόταν τον κίνδυνο, κατά την παρατιθέμενη στις σκέψεις 49 έως 51 ανωτέρω νομολογία. Κατά τα λοιπά, σύμφωνα με σφαιρική εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που έγιναν δεκτά στην προσβαλλομένη απόφαση, ούτε από το γεγονός ότι, αρχικώς, η προσφεύγουσα είχε διμερείς επαφές με ορισμένους από τους συμμετέχοντες στη σύμπραξη CPT και κατόπιν παρευρέθη σε τέσσερις συναντήσεις SML με ορισμένους εξ αυτών, μπορεί να συναχθεί ότι γνώριζε τις συμπεριφορές αυτές.
- 87 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου πρέπει να γίνει δεκτό, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί, στο στάδιο αυτό, η αρμοδιότητα της Επιτροπής να διαπιστώσει παράβαση κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, λόγω της συμμετοχής της προσφεύγουσας στις συναντήσεις SML.

Επί του τετάρτου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλομένη απόφαση καθόσον κρίνει ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τη συμμετοχή της MTPD στην παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006

- 88 Ο λόγος αυτός διαιρείται σε τρία σκέλη, αντλούμενα, το πρώτο, από ελλιπή αιτιολογία, το δεύτερο, από πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την άσκηση καθοριστικής επιρροής στη συμπεριφορά της κοινής επιχειρήσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας και, το τρίτο, από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η προσφεύγουσα δεν είχε πρόσβαση στις παρατηρήσεις της Panasonic, υποβληθείσες ως απάντηση στην ανακοίνωση των αιτιάσεων μετά την ακρόαση.
- 89 Πρέπει να εξεταστεί καταρχάς το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού.

– Επί του δευτέρου σκέλους

- 90 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η ΜΕΙ κατείχε τον αποκλειστικό έλεγχο της ΜΤΡD με πλειοψηφικό μερίδιο ύψους 64,5 %, διόριζε την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού της συμβουλίου, έχοντας με τον τρόπο αυτό τον έλεγχο όλων των αποφάσεων των διοικητικών οργάνων που απαιτούσαν απλή πλειοψηφία, επέλεγε τον πρόεδρό της και διηύθυνε την καθημερινή λειτουργία της. Συνεπώς, η προσφεύγουσα είχε μόνον μειοψηφικό μερίδιο 35,5 %, αλλά, αντιθέτως, δεν είχε δικαιώματα πέραν αυτών που συνήθως παραχωρούνται στους μειοψηφούντες μετόχους. Ωστόσο, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, παρά τα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν το γεγονός αυτό και αντιθέτως προς την απόφαση της Bundeskartellamt (γερμανικής αρχής ανταγωνισμού) περί εγκρίσεως του σχεδίου ιδρύσεως της ΜΤΡD προς απόκτηση του αποκλειστικού ελέγχου της κοινής επιχειρήσεως εκ μέρους της ΜΕΙ, η Επιτροπή κακώς θεώρησε ότι τα εγγεγραμμένα στο καταστατικό της ΜΤΡD και στη συμφωνία περί ιδρύσεως της ΜΤΡD (συμφωνία ενσωματώσεως δραστηριοτήτων, στο εξής: ΒΙΑ) δικαιώματα της παρέχουν δικαίωμα κωλύουσας μειοψηφίας επί των στρατηγικών μέτρων, οπότε της χορηγούν από κοινού έλεγχο στην εν λόγω εταιρία. Κατά την προσφεύγουσα, τα δικαιώματα αυτά δεν της επέτρεπαν ούτε να επιδρά επί των καθημερινών δραστηριοτήτων της ΜΤΡD ή στη συμπεριφορά της στην αγορά ούτε να ελέγχει τις τιμές, την εμπορία ή κάθε άλλη πτυχή της εμπορικής πολιτικής της και δεν της παρείχαν καμία εξουσία διαχειρίσεως.

- 91 Συνεπώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς τα συμπεράσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν αποτελούσε ενιαία οικονομική οντότητα με την MTPD και δεν ήταν σε θέση να ασκεί καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της στην αγορά, ούτε άσκησε πραγματικά τέτοια επιρροή. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ουδέποτε άσκησε τα προβαλλόμενα δικαιώματά της αρνησικυρίας και η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα γνώριζε τη συμμετοχή της MTPD στη σύμπραξη CPT κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006.
- 92 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.
- 93 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η συμπεριφορά μιας θυγατρικής εταιρίας μπορεί να καταλογισθεί στη μητρική εταιρία, ιδίως, όταν η θυγατρική, μολονότι έχει χωριστή νομική προσωπικότητα, δεν καθορίζει κατά τρόπο αυτόνομο τη συμπεριφορά της στην αγορά, αλλά εφαρμόζει, κυρίως, τις οδηγίες της μητρικής εταιρίας, λαμβανομένων, ιδίως, υπόψη των υφισταμένων μεταξύ των δύο αυτών νομικών οντοτήτων οικονομικών, οργανωτικών και νομικών δεσμών (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, *EI du Pont de Nemours κατά Επιτροπής*, C-172/12 P, EU:C:2013:601, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 94 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η μητρική και η θυγατρική εταιρία συναποτελούν τμήμα της ίδιας ενιαίας οικονομικής οντότητας και, επομένως, συνιστούν μία και μόνη επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, η Επιτροπή μπορεί να απευθύνει μια απόφαση περί επιβολής προστίμου στη μητρική εταιρία, χωρίς να απαιτείται να αποδείξει την εμπλοκή της εταιρίας αυτής στην παράβαση (απόφαση *EI du Pont de Nemours κατά Επιτροπής*, σκέψη 90 ανωτέρω, σκέψη 42).
- 95 Σημειωτέον επίσης ότι, για να καταλογιστεί η συμπεριφορά θυγατρικής εταιρίας στη μητρική εταιρία, η Επιτροπή δεν μπορεί απλώς να διαπιστώσει ότι η μητρική εταιρία είναι σε θέση να ασκήσει καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της θυγατρικής της, αλλά πρέπει επίσης να εξακριβώσει αν πράγματι ασκήθηκε η επιρροή αυτή (απόφαση *EI du Pont de Nemours κατά Επιτροπής*, σκέψη 93 ανωτέρω, σκέψη 44· βλ. αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2014, *Sasol κ.λπ. κατά Επιτροπής*, T-541/08, EU:T:2014:628, σκέψη 43, και *RWE και RWE Dea κατά Επιτροπής*, T-543/08, EU:T:2014:627, σκέψη 101 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Στην Επιτροπή απόκειται καταρχήν να αποδείξει μια τέτοια καθοριστική επιρροή βάσει ενός συνόλου πραγματικών στοιχείων (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, *Avebe κατά Επιτροπής*, T-314/01, Συλλογή, EU:T:2006:266, σκέψη 136 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 96 Μια μητρική εταιρία θεωρείται εν γένει ότι έχει τη δυνατότητα να ασκεί τω όντι καθοριστική επιρροή επί της θυγατρικής της εταιρίας και, ειδικότερα, επί της συμπεριφοράς αυτής στην αγορά, όταν κατέχει την πλειοψηφία του εταιρικού κεφαλαίου της. Επομένως, έχει κριθεί ότι στην περίπτωση κατά την οποία ο έλεγχος που έχει πράγματι ασκήσει μητρική εταιρία επί της θυγατρικής της, της οποίας κατέχει το 25,001 % του εταιρικού κεφαλαίου, αντιστοιχεί σε μειοψηφική συμμετοχή, η οποία υπολείπεται κατά πολύ της πλειοψηφίας, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η μητρική εταιρία και η θυγατρική της ανήκουν στον ίδιο όμιλο, εντός του οποίου συνιστούν ενιαία οικονομική οντότητα (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2011, *Fuji Electric κατά Επιτροπής*, T-132/07, Συλλογή, EU:T:2011:344, σκέψη 182 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 97 Εντούτοις, μια μειοψηφική συμμετοχή δύναται να παρέχει σε μητρική εταιρία τη δυνατότητα να ασκεί τω όντι καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της στην αγορά, εάν συνοδεύεται από δικαιώματα τα οποία βαίνουν πέραν αυτών που αναγνωρίζονται κατά κανόνα στους μειοψηφούντες μετόχους για την προστασία των οικονομικών τους συμφερόντων και τα οποία, εξεταζόμενα υπό το πρίσμα δέσμης συγκλινουσών ενδείξεων νομικής ή οικονομικής φύσεως, δύνανται να αποδεικνύουν ότι ασκείται καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής εταιρίας στην αγορά. Επομένως, η απόδειξη της αποφασιστικής επιρροής μπορεί να προσκομίζεται από την

Επιτροπή χάρη σε δέσμη ενδείξεων, ακόμα και αν εκάστη των ενδείξεων αυτών, εξεταζόμενη μεμονωμένα, δεν έχει επαρκώς αποδεικτικό χαρακτήρα (απόφαση Fuji Electric κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, EU:T:2011:344, σκέψη 183).

- 98 Λαμβανομένου υπόψη ότι, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να περιορίζεται σε έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως βάσει του σκεπτικού της πράξεως αυτής, η πραγματική άσκηση διευθυντικής εξουσίας της μητρικής εταιρίας στη θυγατρική πρέπει να εκτιμάται σε σχέση μόνον με τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία συνέλεξε η Επιτροπή στην απόφαση με την οποία η ευθύνη για την παράβαση καταλογίζεται στη μητρική εταιρία. Συνεπώς, το μόνο κρίσιμο ζήτημα είναι κατά πόσον η παράβαση αποδείχθηκε με βάση τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία (βλ. απόφαση Fuji Electric κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, EU:T:2011:344, σκέψη 185 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 99 Στη συνέχεια, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το γεγονός ότι δύο ανεξάρτητες μεταξύ τους μητρικές εταιρίες ασκούν από κοινού έλεγχο στη θυγατρική τους δεν αναιρεί καταρχήν την εκ μέρους της Επιτροπής διαπίστωση ότι μία εκ των μητρικών αυτών εταιριών αποτελεί ενιαία οικονομική οντότητα με την οικεία θυγατρική, καθώς και ότι τούτο ισχύει ακόμα και όταν το τμήμα του κεφαλαίου που ανήκει στη μητρική αυτή εταιρία είναι μικρότερο από εκείνο που ανήκει στην άλλη μητρική εταιρία (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2010, AceaElectrabel Produzione κατά Επιτροπής, C-480/09 P, Συλλογή, EU:C:2010:787, σκέψη 64).
- 100 Η πραγματική άσκηση διευθυντικής εξουσίας από την ή τις μητρικές εταιρίες στη θυγατρική τους μπορεί να προκύπτει άμεσα από την εφαρμογή των ισχυουσών νομικών διατάξεων ή από σύμβαση μεταξύ των μητρικών εταιριών, συναφθείσα σύμφωνα με τις ίδιες νομικές διατάξεις, περί της διαχείρισεως της κοινής θυγατρικής τους. Ο βαθμός αναμείξεως της μητρικής εταιρίας στη διαχείριση της θυγατρικής της μπορεί επίσης να πιστοποιείται από την παρουσία, στην ηγεσία της θυγατρικής εταιρίας, πολυάριθμων προσώπων τα οποία κατέχουν διευθυντικές θέσεις στη μητρική εταιρία. Μια τέτοια σωρευτική κατοχή θέσεων παρέχει αφεύκτως στη μητρική εταιρία τη δυνατότητα να επηρεάζει κατά τρόπο αποφασιστικό τη συμπεριφορά της θυγατρικής της στην αγορά, καθόσον παρέχει στα μέλη της διοικήσεως της μητρικής εταιρίας τη δυνατότητα να μεριμνούν, στο πλαίσιο της ασκήσεως των διευθυντικών καθηκόντων τους στους κόλπους της θυγατρικής, για την ευθυγράμμιση της εμπορικής πολιτικής αυτής με τις κατευθυντήριες γραμμές που χαράσσει η διοίκηση της μητρικής εταιρίας. Η επίτευξη ενός τέτοιου σκοπού είναι εφικτή ακόμη και όταν το μέλος ή τα μέλη της μητρικής εταιρίας που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα στη θυγατρική εταιρία δεν έχουν την ιδιότητα του εντολοδόχου της μητρικής εταιρίας. Τέλος, η ανάμειξη της μητρικής ή των μητρικών εταιριών στη διαχείριση της θυγατρικής δύναται να είναι απότοκος των επιχειρηματικών σχέσεων των δύο εταιριών. Επομένως, όταν μητρική εταιρία είναι επίσης προμηθευτής ή πελάτης της θυγατρικής της, έχει ιδιαίτερο συμφέρον να διευθύνει τις δραστηριότητες παραγωγής ή διανομής της θυγατρικής, τούτο δε για να απολαύει πλήρως των κερδών που δημιουργούνται από την ούτως επιτευχθείσα κάθετη οργάνωση (βλ. απόφαση Fuji Electric κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, EU:T:2011:344, σκέψη 184 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 101 Τέλος, όταν προκύπτει από τις διευθετήσεις αυτές ότι οι μητρικές εταιρίες μπορούν να ενεργούν για λογαριασμό της κοινής επιχειρήσεως και να τη δεσμεύουν έναντι τρίτων μόνον από κοινού, είναι δε από κοινού υπεύθυνες για την πολιτική της επιχειρήσεως αυτής, η εξέταση της πραγματικής ασκήσεως καθοριστικής επιρροής στην εμπορική συμπεριφορά της θυγατρικής μπορεί να τεκμαίρεται, όπως και ο κατά προβολήν έλεγχος που πραγματοποιείται σε θέματα ελέγχου των συγκεντρώσεων (βλ., συναφώς, απόφαση Sasol κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 95 ανωτέρω, EU:T:2014:628, σκέψη 49).
- 102 Εντούτοις, δεδομένου ότι η εξέταση σχετικά με την έμπρακτη άσκηση καθοριστικής επιρροής είναι αναδρομική οπότε μπορεί να στηριχθεί σε συγκεκριμένα στοιχεία, τόσο η Επιτροπή όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να προσκομίσουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι εμπορικές αποφάσεις της κοινής επιχειρήσεως καθορίστηκαν με διαφορετικό τρόπο από εκείνον στον οποίο καταλήγει μια αφηρημένη απλώς εξέταση των σχετικών με τη λειτουργία της κοινής επιχειρήσεως

συμφωνιών (βλ., συναφώς, απόφαση Fuji Electric κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, EU:T:2011:344, σκέψεις 194 και 195, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2011, General Technic-Otis κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-141/07, T-142/07, T-145/07 και T-146/07, Συλλογή, EU:T:2011:363, σκέψεις 115 έως 117).

- 103 Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών πρέπει να εξεταστεί η βασιμότητα του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου.
- 104 Εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις 931 έως 933 και 956 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή απαρίθμησε, κατ' αρχάς, τις αντικειμενικές περιστάσεις που αποδεικνύουν ότι οι δύο μητρικές εταιρίες της MTPD ήσαν σε θέση να ασκήσουν καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά, διαδραματίζοντας ενεργό ρόλο εποπτείας και διευθύνσεως. Στη συνέχεια, στις αιτιολογικές σκέψεις 934 έως 936 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή ανέφερε παραδείγματα συνεργασίας μεταξύ των δύο μητρικών εταιριών της MTPD, τα οποία αποδεικνύουν, αφενός, την εκ μέρους τους πραγματική άσκηση καθοριστικής επιρροής στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά, και, αφετέρου, το γεγονός ότι απαιτούνταν η από κοινού έγκρισή τους για τη λήψη σημαντικών αποφάσεων που την αφορούσαν.
- 105 Εισαγωγικώς, επισημαίνεται ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι έγιναν δεκτοί ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος της προσφυγής, δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή περί του ότι η προσφεύγουσα γνώριζε την ύπαρξη της συμπράξεως CPT, λαμβανομένης υπόψη της άμεσης συμμετοχής της πριν από την ίδρυση της MTPD και, ως εκ τούτου, τη συμμετοχή της MTPD στη συνέχεια. Εν πάση περιπτώσει, σημειωτέον ότι, όσον αφορά το ζήτημα του καταλογισμού της συμπεριφοράς της MTPD στην προσφεύγουσα, η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα γνώριζε τη συμμετοχή της MTPD στην εν λόγω σύμπραξη δεν ασκεί επιρροή. Συγκεκριμένα, για να καταλογισθούν σε μια μητρική εταιρία οι πράξεις που τέλεσε η θυγατρική της, ουδόλως απαιτείται να αποδειχθεί ότι η εν λόγω μητρική εταιρία τελούσε εν γνώσει της προσαπτόμενης συμπεριφοράς ή εμπλέκεται άμεσα σ' αυτή. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή δύναται να απευθύνει την επιβάλλουσα πρόστιμα απόφαση στη μητρική εταιρία όχι λόγω σχέσεως υποκινήσεως σε παραβατική συμπεριφορά μεταξύ της μητρικής εταιρίας και της θυγατρικής της ούτε, κατά μείζονα λόγο, λόγω συμμετοχής της μητρικής εταιρίας στην παράβαση, αλλά λόγω του ότι συναποτελούν μία και την αυτή επιχείρηση, κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012, EI du Pont de Nemours κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-76/08, EU:T:2012:46, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 106 Όσον αφορά τη δομή των μετοχών και της εξουσίας λήψεως αποφάσεων των καταστατικών οργάνων της MTPD, πρώτον, επισημαίνεται ότι ορθώς η Επιτροπή διαπίστωσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 932 και 956 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της ΒΙΑ, οι δύο μητρικές εταιρίες διέθεταν δικαίωμα αρνησικυρίας επί των ζητημάτων στρατηγικής σημασίας, τα οποία ήσαν θεμελιώδη για την άσκηση των δραστηριοτήτων της MTPD, όπερ αποδεικνύει την από κοινού άσκηση ελέγχου στην MTPD.
- 107 Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλλει ότι το σύνολο των τομέων τους οποίους καλύπτουν οι αποφάσεις, οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο 21, παράγραφος 2, της ΒΙΑ, των οποίων η λήψη εξαρτιόταν από την έγκριση των δύο μητρικών εταιριών, και στο άρθρο 23, παράγραφος 2, της εν λόγω ΒΙΑ, για τις οποίες ήταν αναγκαία η σύμφωνη γνώμη τουλάχιστον ενός διευθυντή διορισμένου από εκάστη των μητρικών εταιριών, εμπίπτουν στα συνήθη δικαιώματα που παρέχονται στους μειοψηφούντες μετόχους προς προστασία των οικονομικών τους συμφερόντων ως επενδυτών στην κοινή επιχείρηση, κατά την έννοια του σημείου 66 της κωδικοποιημένης ανακοινώσεως για θέματα δικαιοδοσίας της Επιτροπής περί του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2008, C 95, σ. 1, στο εξής: κωδικοποιημένη ανακοίνωση για θέματα δικαιοδοσίας). Συγκεκριμένα, από την παράγραφο 67 της ανακοινώσεως αυτής, της οποίας τη σημασία δεν αμφισβητούν εν προκειμένω οι διάδικοι, προκύπτει ότι τα δικαιώματα αρνησικυρίας, βάσει των οποίων μπορεί να διεξάγεται από

κοινού έλεγχος, αφορούν συνήθως τις αποφάσεις σχετικά με ζητήματα όπως ο προϋπολογισμός, το σχέδιο αναπτύξεως της επιχειρήσεως, τις μεγάλες επενδύσεις ή τον διορισμό υψηλόβαθμου στελέχους. Εξάλλου, από τις παραγράφους 68 έως 70 της κωδικοποιημένης ανακοινώσεως για θέματα δικαιοδοσίας προκύπτει ότι δικαίωμα αρνησικυρίας επί του σχεδίου αναπτύξεως της επιχειρήσεως μπορεί να αρκεί, αφεαυτού, για να προσδώσει στον μειοψηφούντα μέτοχο από κοινού έλεγχο της κοινής επιχειρήσεως, ακόμα και ελλείψει οποιουδήποτε άλλου δικαιώματος αρνησικυρίας, καίτοι τα σχετικά με τον διορισμό ή την ανάκληση υψηλόβαθμου στελέχους καθώς και την έγκριση του προϋπολογισμού δικαιώματα θεωρούνται ως πολύ σημαντικά. Τέλος, κατά την παράγραφο 71 της εν λόγω ανακοινώσεως, μολονότι το δικαίωμα αρνησικυρίας αφορά τις επενδύσεις της κοινής επιχειρήσεως, η σημασία του εξαρτάται από το επίπεδο των επενδυτικών σχεδίων που υποβάλλονται στις μητρικές εταιρίες και τον ουσιαστικό ή επουσιώδη ρόλο αυτών στην αγορά στην οποία δραστηριοποιείται η κοινή επιχείρηση.

- 108 Ωστόσο, το άρθρο 23, παράγραφος 2, της ΒΙΑ παρείχε στην Toshiba δικαιώματα αρνησικυρίας τόσο επί των υλικών επενδύσεων (σημείο 12 της διατάξεως αυτής) όσο και επί της δημιουργίας, της εισόδου στο κεφάλαιο ή της αποκτήσεως εταιρίας ή άλλου είδους δραστηριότητας συνεπαγόμενης την εκταμίευση ποσού ίσου ή ανώτερου του ενός δισεκατομμυρίου γιεν (σημείο 8 της διατάξεως αυτής), ή επί της χορηγήσεως δανείων στις θυγατρικές και λοιπές οντότητες αξίας ίσης ή ανώτερης του ενός δισεκατομμυρίου γιεν (σημείο 9 της διατάξεως αυτής). Όπως διατείνεται η Επιτροπή, τα ποσά αυτά δεν φαίνονται υπερβολικά σε σχέση με την αρχική επένδυση της προσφεύγουσας στην MTPD, ύψους 26,5 δισεκατομμυρίων γιεν, οπότε δικαίωμα αρνησικυρίας στον τομέα αυτό μπορεί να αποτελεί ένδειξη ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να ασκεί καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά.
- 109 Περαιτέρω, όπως επισήμανε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 933 και 953 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 1, της ΒΙΑ, η ΜΕΙ και η προσφεύγουσα εξέδωσαν έγγραφο, ισχύον μέχρι τις 31 Μαρτίου 2008, με πληροφορίες περί των πωλήσεων, της παραγωγής, της αναπτύξεως, του προσωπικού, των επενδύσεων, των οικονομικών σχεδίων και της εισπράξεως του κεφαλαίου σχετικά με την MTPD, το οποίο αποτελούσε τη βάση του σχεδίου αναπτύξεως της εταιρίας αυτής. Η εν λόγω διάταξη προέβλεπε ότι, κατά τη διάρκεια αρχικής περιόδου λειτουργίας δύο ετών, της οποίας η λήξη είχε καθοριστεί στις 31 Μαρτίου 2005, το αρχικό σχέδιο αναπτύξεως της MTPD θα εγκρίνεται από τις μητρικές εταιρίες και, σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο της, μετά από την ημερομηνία αυτή, τα ετήσια σχέδια αναπτύξεως θα καταρτίζονται από την MTPD, κατόπιν διαβουλεύσεως με τις μητρικές εταιρίες. Ωστόσο, με πρωτόκολλο συμφωνίας της 7ης Δεκεμβρίου 2004, περί τροποποιήσεως του άρθρου 27, παράγραφος 2, της ΒΙΑ, οι μητρικές εταιρίες παρέτειναν την αρχική περίοδο λειτουργίας μέχρι τις 31 Μαρτίου 2007, έτσι ώστε να απαιτείται συμφωνία περί του σχεδίου αναπτύξεως της MTPD και επί των μεταγενέστερων αναθεωρήσεών του καθ' όλη τη διάρκεια ζωής της εταιρίας αυτής.
- 110 Επομένως, ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι οι μητρικές εταιρίες είχαν αποφασίσει την ΒΙΑ και το σχέδιο αναπτύξεως, που περιελάμβαναν τους κύριους λειτουργικούς και οικονομικούς σκοπούς της MTPD καθώς και τον ουσιαστικό στρατηγικό σχεδιασμό της. Συγκεκριμένα, ακόμα και αν υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα, όπως διατείνεται στα γραπτά υπομνήματά της, δεν είχε συγκεκριμένα συμμετάσχει στην εκπόνηση των εν λόγω σχεδίων, εξακολουθούσε να απαιτείται, κατά το άρθρο 27, παράγραφος 2, της ΒΙΑ, η έγκρισή τους από την προσφεύγουσα, καθώς και η προηγούμενη διαβούλευση με αυτήν. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι ενέκρινε το σύνολο των ετήσιων σχεδίων αναπτύξεως της MTPD.
- 111 Συνεπώς, χωρίς να απαιτείται να εξετασθούν οι λόγοι της παρατάσεως της περιόδου ενάρξεως της λειτουργίας που προβάλλει η προσφεύγουσα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η παράταση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να δοθεί στην προσφεύγουσα δικαίωμα αρνησικυρίας επί του σχεδίου αναπτύξεως της MTPD, το οποίο αφορούσε επίσης τον προϋπολογισμό της και μάλιστα καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας της MTPD. Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το δικαίωμα αρνησικυρίας επί του εν λόγω σχεδίου αναπτύξεως δεν στερούνταν πρακτικής αποτελεσματικότητας.

Επιπλέον, και μόνον το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε τέτοιο δικαίωμα αρκεί για να θεωρηθεί, κατά την έννοια της παραγράφου 70 της κωδικοποιημένης ανακοινώσεως για θέματα δικαιοδοσίας, ότι αυτή άσκησε πράγματι καθοριστική επιρροή στην κοινή επιχείρηση.

- 112 Κατόπιν των προεκτεθέντων, όπως διαπίστωσε και η Επιτροπή, ορισμένα από τα δικαιώματα που απαριθμούνται τόσο στο άρθρο 23, παράγραφος 2, της ΒΙΑ όσο και στο άρθρο της 27 εμπίπτουν σε τομείς βάσει των οποίων η προσφεύγουσα μπόρεσε να ασκήσει καθοριστική επιρροή στην εμπορική στρατηγική της MTPD, από κοινού με την Panasonic. Επίσης, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 956 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το ζήτημα αν η προσφεύγουσα ουδέποτε έκανε πραγματική χρήση των δικαιωμάτων αυτών δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή, όσον αφορά την εκτίμηση του αν αυτή άσκησε καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά. Συγκεκριμένα, για τη λήψη αποφάσεων που εμπίπτουν στους οικείους τομείς, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 23, παράγραφος 2, της ΒΙΑ, οι δύο μητρικές εταιρίες έπρεπε να συμφωνούν εκ των προτέρων. Συνεπώς, η επίμαχη κατοχή δικαιωμάτων αρνησικυρίας είχε, έστω και έμμεσο αντίκτυπο, στη διαχείριση της MTPD.
- 113 Κατά τα λοιπά, στα δικαιώματα αυτά αρνησικυρίας προστίθενται τα δικαιώματα που απαριθμούνται στο άρθρο 21, παράγραφος 2, της ΒΙΑ, ήτοι τα δικαιώματα σχετικά με τα ζητήματα τα οποία χρήζουν ειδικών αποφάσεων της συνλεύσεως των μετόχων δυνάμει του εμπορικού δικαίου και τα ζητήματα σχετικά με την έκδοση νέων μετοχών καθώς και την διανομή των μερισμάτων. Τα δικαιώματα αυτά αποτελούν πρόσθετη ένδειξη επί της οποίας μπορούσε να βασιστεί η Επιτροπή για να θεωρήσει ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να ασκήσει καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της MTPD.
- 114 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, βάσει άλλων στοιχείων που διαπίστωσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση μπόρεσε να θεωρήσει ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να ασκήσει καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά.
- 115 Συναφώς, παρατηρείται, κατ' αρχάς, ότι, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 975 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο ένας από τους τέσσερις διευθυντές τους οποίους διόρισε η προσφεύγουσα από τους δέκα του διοικητικού συμβουλίου της MTPD, δυνάμει του άρθρου 22, παράγραφος 2, της ΒΙΑ, κατείχε συγχρόνως διευθυντική θέση εντός της προσφεύγουσας, όπερ δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα. Ωστόσο, το στοιχείο αυτό αποτελεί ένδειξη επί της οποίας μπορούσε να βασιστεί η Επιτροπή για να διαπιστώσει, μαζί με άλλα στοιχεία, ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να ασκήσει καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της MTPD.
- 116 Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 3, της ΒΙΑ, η προσφεύγουσα έπρεπε να διορίσει τον έναν από τους δύο διαχειριστές τους εξουσιοδοτημένους να αντιπροσωπεύουν την κοινή επιχείρηση, ο οποίος ήταν επίσης ο αντιπρόεδρος της. Ωστόσο, όπως ορθώς διαπίστωσε η Επιτροπή, στις αιτιολογικές σκέψεις 940 και 941 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι δύο αντιπρόεδροι της MTPD, διορισθέντες κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της, είχαν προηγουμένως ασκήσει καθήκοντα υψηλόβαθμων στελεχών στη διεύθυνση της προσφεύγουσας και, στη συνέχεια, είχαν επανενταχθεί σε αυτή. Επομένως, ακόμα και αν δεν είχαν διατηρήσει συμβατικούς δεσμούς με την προσφεύγουσα και δεν ευρίσκονταν πλέον υπό την άμεση εξουσία της, είχαν οπωσδήποτε εμπεριστατωμένη γνώση της πολιτικής της και των εμπορικών της σκοπών και μπορούσαν να ενεργούν ώστε η πολιτική της MTPD να συγκλίνει με τα συμφέροντα της προσφεύγουσας. Κατά τα λοιπά, το επιχείρημα της προσφεύγουσας το σχετικό με τον φερόμενο ως συμβολικό ρόλο του αντιπροέδρου της MTPD δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό.
- 117 Επιπλέον, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 957 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι το διοικητικό συμβούλιο της MTPD ουδέποτε αντιτάχθηκε στις αποφάσεις του διορισθέντος από την Panasonic προέδρου της, δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως μη άσκηση καθοριστικής επιρροής στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά από την προσφεύγουσα, αλλά μάλλον ως έγκριση της εμπορικής πολιτικής της προσφεύγουσας.

- 118 Υπό τις περιστάσεις αυτές, από το γεγονός ότι, αφενός, ο διορισθείς από την Panasonic πρόεδρος της MTPD ήταν επιφορτισμένος με την καθημερινή διαχείριση της MTPD και ενέκρινε την πλειονότητα των σημαντικών αποφάσεων σχετικά με τη δραστηριότητά της και, αφετέρου, ότι η Panasonic ήταν υπεύθυνη για την εκμετάλλευση και τη διαχείριση της MTPD, δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφος 2, της ΒΙΑ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι μόνον η Panasonic ασκούσε καθοριστική επιρροή στην MTPD. Συγκεκριμένα, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 956 της προσβαλλομένης απόφασης, σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη, σε συνδυασμό με το άρθρο 20, παράγραφος 3, της ΒΙΑ, ήταν απαραίτητη η συνεργασία της προσφεύγουσας για τη διαχείριση της κοινής επιχειρήσεως.
- 119 Εξάλλου, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 977 και 978 της προσβαλλομένης απόφασης, η ρήτρα του άρθρου 28, παράγραφος 3, της ΒΙΑ, η οποία προβλέπει ότι η MTPD ήταν ο προτιμησιακός προμηθευτής των μητρικών εταιριών για την παραγωγή των τηλεοράσεων και, συγχρόνως, οι εν λόγω εταιρίες ήσαν οι προτιμησιακοί προμηθευτές των συστατικών στοιχείων CRT για την MTPD αποτελεί πρόσθετη ένδειξη για τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στη διαχείριση της MTPD και αποκαλύπτει την ύπαρξη στενών και διαρκών δεσμών μεταξύ τους, που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της υπάρξεως καθοριστικής επιρροής (βλ., συναφώς, απόφαση Fuji Electric κατά Επιτροπής, σκέψη 96 ανωτέρω, EU:T:2011:344, σκέψη 184). Το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε και άλλους προμηθευτές CPT. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βεβαίως να διατείνεται ότι δεν συμμετείχε στην εμπορία του τελικού προϊόντος από την MTPD, εφόσον, όπως διευκρίνισε η Επιτροπή, χωρίς να αμφισβητηθεί βεβαίως επ' αυτού, μετά τη μεταβίβαση της δραστηριότητάς στον τομέα των CRT στην MTPD, η MTPD χρησιμοποίησε την [εμπιστευτικό], την οποία κατείχε η προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω), ως δίαυλο πωλήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξάλλου, η προσφεύγουσα δεν αντέκρουσε βεβαίως το στοιχείο που επισήμανε η Επιτροπή, στην αιτιολογική σκέψη 977 της προσβαλλομένης απόφασης, ότι οι CPT που πωλούνται με τον τρόπο αυτό προέρχονται εν μέρει από τα εργοστάσια της MTPD και είχαν εν μέρει ανατεθεί στο εργοστάσιο της προσφεύγουσας της Himeji (Ιαπωνία), το οποίο δεν είχε μεταβιβασθεί στην MTPD.
- 120 Τρίτον, από τα στοιχεία επί των οποίων βασίστηκε η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στη διαχείριση της MTPD, μεταξύ άλλων δίνοντας τη συγκατάθεσή της στο κλείσιμο δύο από τις θυγατρικές της στην Ευρώπη και στις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Νοέμβριο του 2005. Συναφώς, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι έδωσε τη συγκατάθεσή της στο κλείσιμο των εν λόγω εργοστασίων, αλλά υποστηρίζει απλώς ότι το μέτρο αυτό ήταν εξαιρετικό και δεν άπτεται της εμπορικής πολιτικής της MTPD. Επομένως, η συμμετοχή στη λήψη της απόφασης αυτής δεν αποδεικνύει διαρκή επιρροή εκ μέρους της στη συμπεριφορά της MTPD. Ωστόσο, αντιθέτως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, το επισημανθέν, στις αιτιολογικές σκέψεις 936 και 964 της προσβαλλομένης απόφασης, στοιχείο ότι, ελλείψει της συγκαταθέσεώς της, το εν λόγω κλείσιμο δεν θα μπορούσε να επέλθει, το οποίο, όπως εξάλλου προκύπτει από το άρθρο 23, παράγραφος 2, της ΒΙΑ, αποτελεί ένδειξη ότι η προσφεύγουσα πράγματι άσκησε καθοριστική επιρροή στην εμπορική πολιτική της κοινής επιχειρήσεως. Συγκεκριμένα, κατά τη διάταξη αυτή, η κοινή επιχείρηση δεν θα μπορούσε να λάβει την εν λόγω απόφαση χωρίς την έγκριση ενός από τους διευθυντές τους οποίους έχει διορίσει η προσφεύγουσα στο διοικητικό συμβούλιο της MTPD (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012, Dow Chemical κατά Επιτροπής, T-77/08, EU:T:2012:47, σκέψη 86).
- 121 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, με τα οποία αμφισβητεί ότι απηύθυνε οικονομικής φύσεως οδηγίες στην MTPD και ότι συμμετείχε στην καθημερινή διαχείρισή της, υπενθυμίζεται, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 958 της προσβαλλομένης απόφασης και προκύπτει από τη νομολογία, ότι η δυνατότητα ασκήσεως καθοριστικής επιρροής στην εμπορική πολιτική κοινής επιχειρήσεως δεν απαιτεί να αποδεικνύεται ανάμειξη στην καθημερινή διαχείριση των δραστηριοτήτων της εν λόγω επιχειρήσεως, ούτε επιρροή στη stricto sensu εμπορική πολιτική της επιχειρήσεως αυτής, όπως η στρατηγική της διανομής ή τιμών, αλλά μάλλον στη γενική στρατηγική η οποία καθορίζει τους προσανατολισμούς της επιχειρήσεως. Ειδικότερα, μητρική εταιρία μπορεί να ασκεί καθοριστική επιρροή στις θυγατρικές της ακόμα και χωρίς να κάνει χρήση κάποιου είδους

ελέγχου και χωρίς συστάσεις ή συγκεκριμένες οδηγίες ως προς ορισμένες πτυχές της εμπορικής πολιτικής. Τέτοιου είδους συστάσεις είναι απλώς μια ιδιαίτερα πρόδηλη ένδειξη για την ύπαρξη καθοριστικής επιρροής της μητρικής εταιρίας στην εμπορική πολιτική της θυγατρικής της. Η ανυπαρξία τέτοιων συστάσεων ουδόλως δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι η θυγατρική διαθέτει αυτονομία. Ομοιόμορφη εμπορική πολιτική εντός ενός ομίλου μπορεί επίσης να προκύπτει εμμέσως από το σύνολο των οικονομικών και νομικών δεσμών μεταξύ της μητρικής εταιρίας και των θυγατρικών της. Παραδείγματος χάρη, η επιρροή της μητρικής εταιρίας στις θυγατρικές της όσον αφορά την επιχειρηματική στρατηγική, την επιχειρηματική πολιτική, τα σχέδια εκμεταλλεύσεως, τις επενδύσεις, το δυναμικό, τους χρηματοοικονομικούς πόρους, το προσωπικό και τις νομικές υποθέσεις, μπορεί να έχει εμμέσως αποτελέσματα στη συμπεριφορά των θυγατρικών και του συνόλου του ομίλου στην αγορά. Το αποφασιστικής σημασίας στοιχείο είναι τελικώς κατά πόσον η μητρική εταιρία ασκεί επαρκή επιρροή για να κατευθύνει τη συμπεριφορά της θυγατρικής σε τέτοιον βαθμό ώστε να πρέπει να θεωρηθούν ως μία ενιαία οικονομική οντότητα (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-97/08 P, Συλλογή, EU:C:2009:536, σκέψη 73, και απόφαση Dow Chemical κατά Επιτροπής, σκέψη 117 ανωτέρω, σκέψη 77).

122 Επομένως, από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των οικονομικών, νομικών και οργανωτικών δεσμών που ενώνουν την προσφεύγουσα και την MTPD, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας ότι η προσφεύγουσα, ως μητρική εταιρία της MTPD, άσκησε, σε συνεργασία με την Panasonic, καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της MTPD στην αγορά των CRT. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα και η MTPD αποτελούσαν μέρος της ίδιας επιχειρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, και θεωρώντας συνεπώς την προσφεύγουσα και την Panasonic από κοινού υπεύθυνες για τη συμπεριφορά της MTPD για την περίοδο από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006.

123 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου πρέπει να απορριφθεί

– Επί του πρώτου σκέλους

124 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν προσδιόρισε ποια ήταν τα δικαιώματα που συνήθως παρέχονται στους μειοψηφούντες μετόχους και δεν διευκρίνισε τα απαριθμούμενα στο άρθρο 23, παράγραφος 2, της ΒΙΑ στοιχεία τα οποία βαίνουν πέραν του ελάχιστου αυτού ορίου.

125 Πάντως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε επί του δεύτερου σκέλους του τετάρτου λόγου επί της ουσίας και η προσφεύγουσα μπόρεσε να διασφαλίσει την άμυνα της, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, η προσβαλλομένη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη επί του σημείου αυτού. Συνεπώς, η αιτίαση που προβάλλεται προς στήριξη του πρώτου σκέλους πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

– Επί του τρίτου σκέλους

126 Η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας καθόσον, παρά τις συναφείς αιτήσεις της, δεν μπόρεσε να έχει πρόσβαση στις υποβληθείσες από την Panasonic παρατηρήσεις ως απάντηση στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και κατόπιν της ακροάσεως επί του σχεδίου αναπτύξεως της MTPD. Συναφώς, διατείνεται ότι, καίτοι οι αιτήσεις της περί προσβάσεως απορρίφθηκαν με το σκεπτικό ότι η Επιτροπή δεν είχε την πρόθεση να επικαλεστεί τα έγγραφα αυτά εναντίον της στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή βασίστηκε ανεπιφυλάκτως επί αυτών για να θεμελιώσει τη διαπίστωσή της περί της από κοινού καθοριστικής επιρροής που ασκήθηκε στη συμπεριφορά της MTPD.

127 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η τήρηση των δικαιωμάτων άμυνας σε κάθε διαδικασία ικανή να καταλήξει σε επιβολή κυρώσεων, και μεταξύ άλλων σε πρόστιμα ή χρηματικές ποινές, αποτελεί θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να τηρείται ακόμη και αν πρόκειται για

διαδικασία διοικητικού χαρακτήρα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 2ης Οκτωβρίου 2003, Thyssen Stahl κατά Επιτροπής, C-194/99 P, Συλλογή, EU:C:2003:527, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 128 Ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας επιβάλλει να παρέχεται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της σχετικά με το υποστατό και τον κρίσιμο χαρακτήρα των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων των οποίων γίνεται επίκληση καθώς και σχετικά με τα έγγραφα που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή για να στηρίξει την εκτίμησή της ότι η οικεία επιχείρηση διέπραξε παράβαση (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 25 Ιανουαρίου 2007, Dalmine κατά Επιτροπής, C-407/04 P, Συλλογή, EU:C:2007:53, σκέψη 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 129 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η μη γνωστοποίηση εγγράφου δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας παρά μόνον αν η ενδιαφερόμενη επιχείρηση αποδείξει, αφενός, ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στο έγγραφο αυτό προς θεμελίωση της αιτιάσεώς της που αφορά την ύπαρξη παραβάσεως και, αφετέρου, ότι η αιτίαση αυτή μπορούσε να αποδειχθεί μόνο με επίκληση του εν λόγω εγγράφου. Αν υπάρχουν άλλα αποδεικτικά έγγραφα τα οποία γνωστοποιήθηκαν στους ενδιαφερομένους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας και επί των οποίων συγκεκριμένα στηρίχθηκαν τα συμπεράσματα της Επιτροπής, το γεγονός ότι είναι απαράδεκτο ως αποδεικτικό στοιχείο το μη γνωστοποιηθέν ενοχοποιητικό έγγραφο δεν αναιρεί το βάσιμο των αιτιάσεων που διατυπώνονται με την επίδικη απόφαση. Συνεπώς, στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση εναπόκειται να αποδείξει ότι το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή με την απόφασή της θα ήταν διαφορετικό αν δεν λαμβανόταν υπόψη, ως ενοχοποιητικό αποδεικτικό στοιχείο, ένα μη κοινοποιηθέν έγγραφο επί του οποίου στηρίξε η Επιτροπή τις κατηγορίες της κατά της επιχειρήσεως αυτής (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010, Knäuf Gips κατά Επιτροπής, C-407/08 P, Συλλογή, EU:C:2010:389, σκέψη 13 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 130 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 933 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το σχέδιο αναπτύξεως της MTPD είχε αποφασιστεί από τις μητρικές εταιρίες και εξέθεσε, στην υποσημείωση 1821, ότι η Panasonic επιβεβαίωσε την εκτίμηση αυτή απαντώντας στην ανακοίνωση των αιτιάσεων. Περαιτέρω, στην αιτιολογική σκέψη 934 της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι, στις μετά την ακρόαση παρατηρήσεις της, η Panasonic επιβεβαίωσε ότι το σχέδιο αναπτύξεως της MTPD είχε καθοριστεί από κοινού με τις μητρικές εταιρίες, παραπέμποντας στην απάντηση της Panasonic στην ανακοίνωση των αιτιάσεων. Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 948 της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή επανέλαβε τη διαπίστωση αυτή παραπέμποντας στα έγγραφα που διένειμε η Panasonic κατά την ακρόαση, τα οποία αποδεικνύουν ότι, το 2004, η MTPD είχε συγκεκριμένα ζητήσει την έγκριση της προσφεύγουσας προκειμένου να συνεχίσει να εμφανίζει οικονομικές ζημιές.
- 131 Υπενθυμίζεται ότι, όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο εξετάσεως του δευτέρου σκέλους του λόγου αυτού (σκέψη 109 ανωτέρω), ακόμα και αν υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα δεν συμμετείχε συγκεκριμένα στην κατάρτιση των σχεδίων αναπτύξεως της MTPD, η εκ μέρους της έγκρισή τους, καθώς και η προηγούμενη διαβούλευση μαζί της, απαιτούνταν από την ΒΙΑ. Συγκεκριμένα, αφενός, η ευθύνη της προσφεύγουσας ως μίας από τις μητρικές εταιρίες της MTPD αποδείχθηκε επαρκώς χωρίς να πρέπει να γίνει χρήση των εγγράφων που προσκόμισε η Panasonic μετά την ακρόαση, στα οποία η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν είχε πρόσβαση (βλ. σκέψεις 104 έως 123 ανωτέρω). Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι στα εν λόγω έγγραφα περιλαμβάνονται ελαφρυντικά στοιχεία που μπορούσε να επικαλεστεί. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η μη κοινοποίηση των εγγράφων αυτών δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας, κατά την έννοια της παρατιθέμενης στη σκέψη 129 ανωτέρω νομολογίας.
- 132 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος καθώς και ο τέταρτος λόγος στο σύνολό του πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλομένη απόφαση καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για την παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006

- 133 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση ενέχει πλάνη καθόσον δεν διακρίνει μεταξύ της ευθύνης της λόγω της προβαλλομένης άμεσης συμμετοχής της στην παράβαση και της παρεπόμενης ευθύνης της λόγω της προβαλλομένης συμμετοχής της MTPD. Ωστόσο, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έπρεπε να συμπεράνει ότι κάθε συμμετοχή της στην παράβαση έπαυσε στις 31 Μαρτίου 2003, όταν εγκατέλειψε την αγορά των CRT μεταβιβάζοντας το σύνολο του εν λόγω κλάδου δραστηριότητας στην MTPD. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οποιαδήποτε ευθύνη κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006 μπορεί, επομένως, να προκύπτει μόνον από τη συμμετοχή της MTPD στην παράβαση και ότι το διατακτικό της αποφάσεως έπρεπε να το αναφέρει σαφώς.
- 134 Η Επιτροπή απορρίπτει την επιχειρηματολογία αυτή.
- 135 Εισαγωγικώς, υπενθυμίζεται ότι, στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο d, του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα μετείχε στη σύμπραξη από 16 Μαΐου 2000 έως 12 Ιουνίου 2006.
- 136 Επισημαίνεται συναφώς ότι, όπως κρίθηκε στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου, ορθώς η Επιτροπή καταλόγισε την παραβατική συμπεριφορά της MTPD, από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006, στην προσφεύγουσα και στην Panasonic, θεωρώντας ότι αποτελούν ενιαία οικονομική οντότητα. Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, ακόμα και αν η μητρική εταιρία δεν μετέχει άμεσα στην παράβαση, ασκεί, στην περίπτωση αυτή, καθοριστική επιρροή στη θυγατρική ή στις θυγατρικές που μετείχαν στην παράβαση. Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο αυτό, η ευθύνη της μητρικής εταιρίας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά αντικειμενική ευθύνη. Στην περίπτωση αυτή, στη μητρική εταιρία επιβάλλονται κυρώσεις για παράβαση την οποία θεωρείται ότι διέπραξε η ίδια (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27 Ιουνίου 2012, Bolloré κατά Επιτροπής, T-372/10, EU:T:2012:325, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 137 Εν πάση περιπτώσει, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως, και, ειδικότερα, από όσα εκθέτει, μεταξύ άλλων, στις αιτιολογικές της σκέψεις 126, 303, 923 έως 927, 993 έως 996, 1000 και 1088, η Επιτροπή διέκρινε δύο περιόδους για τον καταλογισμό της ευθύνης στις νομικές οντότητες που αποτελούν μέρος του ομίλου της προσφεύγουσας ή βρίσκονται υπό τον έλεγχό της (βλ. σκέψεις 3 και 4 ανωτέρω), ήτοι την περίοδο προ της μεταβιβάσεως των δραστηριοτήτων της στον τομέα των CRT στην κοινή επιχείρηση, για την οποία θεωρείται υπεύθυνη λόγω της άμεσης συμμετοχής της στη σύμπραξη, και την περίοδο μετά την εν λόγω μεταβίβαση, για την οποία θεωρείται υπεύθυνη λόγω της συμμετοχής της MTPD, στη συμπεριφορά της οποίας άσκησε, κατά την Επιτροπή, καθοριστική επιρροή. Επομένως, στην αιτιολογική σκέψη 1183 της προσβαλλομένης αποφάσεως [πίνακας 12, στοιχείο b, σημεία 9 και 10], έκρινε ότι πρέπει να επιβληθεί στην προσφεύγουσα πρόστιμο, για την προγενέστερη της ιδρύσεως της MTPD περίοδο, ύψους 28 048 000 ευρώ, και πρόστιμο, για την περίοδο της κοινής επιχειρήσεως, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Panasonic και την MTPD, ύψους 86 738 000 ευρώ. Τα εν λόγω πρόστιμα απορρέουν από το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχεία g και h, της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 138 Επιβάλλεται η επισήμανση ότι από τα προεκτεθέντα προκύπτει, αφενός, ότι η προσφεύγουσα θεωρήθηκε ως έχουσα διαπράξει την παράβαση για το σύνολο της περιόδου για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο d, του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως, και, αφετέρου, ότι το σκεπτικό της εν λόγω αποφάσεως αποτελεί την αναγκαία βάση του διατακτικού της.

139 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να διατείνεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση ενέχει πλάνη καθόσον δεν διακρίνει μεταξύ της ευθύνης της, λόγω της προβαλλομένης άμεσης συμμετοχής της στην παράβαση, και της παρεπόμενης ευθύνης της, λόγω της προβαλλομένης συμμετοχής της ΜΤΡD στην παράβαση αυτή, και πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση ότι η Επιτροπή όφειλε να κρίνει ότι η προσφεύγουσα έπαυσε κάθε συμμετοχή στην παράβαση στις 31 Μαρτίου 2003.

140 Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου, επικουρικός προβληθέντος, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλομένη απόφαση καθόσον κρίνει ότι η ΜΤΡD ευθυνόταν για τη συμμετοχή της στην παράβαση που διαπράχθηκε μεταξύ της περιόδου από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006

141 Ο πέμπτος λόγος έχει δύο σκέλη.

142 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του λόγου αυτού, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ευθύνη της, για την περίοδο που εκτείνεται από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006, δεν μπορεί να βαίνει πέραν της ευθύνης της ΜΤΡD, δεδομένου ότι είναι αμιγώς παρεπόμενη της ευθύνης της ΜΤΡD και εξαρτάται από αυτήν, και ζητεί να αποβεί υπέρ αυτής τυχόν ακύρωση ή μείωση του ποσού του επιβληθέντος στην ΜΤΡD προστίμου η οποία θα επέλθει στο πλαίσιο της ασκηθείσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής από την Panasonic και την ΜΤΡD κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, καταχωρισθείσας με αριθμό T-82/13, μεταξύ άλλων για τον λόγο ότι η ΜΤΡD δεν μετείχε στη σύμπραξη CPT την οποία διαπίστωσε η εν λόγω απόφαση.

143 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του λόγου αυτού, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένως η ΜΤΡD θεωρήθηκε υπεύθυνη για συμμετοχή στη σύμπραξη CPT, λόγω της συμμετοχής στις συναντήσεις SML και ASEAN καθώς και στις προβαλλόμενες διμερείς συναντήσεις. Φρονεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον κρίνει ότι η ΜΤΡD είναι υπεύθυνη για την παράβαση κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής.

144 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.

– Επί του πρώτου σκέλους

145 Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι έγιναν δεκτοί ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος της προσφυγής, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον με αυτήν διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα μετείχε άμεσα στη σύμπραξη CPT πριν από την ίδρυση της ΜΤΡD. Αντιθέτως, από την εξέταση του τετάρτου λόγου προκύπτει ότι ορθώς η Επιτροπή καταλόγισε την παραβατική συμπεριφορά της ΜΤΡD στην προσφεύγουσα. Επομένως, η ευθύνη της προσφεύγουσας απορρέει μόνον από την ιδιότητά της ως μητρικής εταιρίας έχουσας ασκήσει, από κοινού με την Panasonic, καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της ΜΤΡD στην αγορά (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011, Tomkins κατά Επιτροπής, T-382/06, EU:T:2011:112, σκέψη 38).

146 Ωστόσο, συναφώς, παρατηρείται ότι, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, η αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ευθύνη της προσφεύγουσας και της ΜΤΡD για την πληρωμή του προστίμου που τους επιβλήθηκε αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Panasonic τις θέτει σε ιδιαίτερη κατάσταση, και έχει συνέπειες για την προσφεύγουσα, στην οποία καταλογίστηκε η παραβατική συμπεριφορά της ΜΤΡD, σε περίπτωση ακυρώσεως ή μεταρρυθμίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, εάν δεν συνέτρεχε παραβατική συμπεριφορά της ΜΤΡD, δεν θα υπήρχε καταλογισμός της εν λόγω συμπεριφοράς στις μητρικές εταιρίες ούτε υποχρέωση καταβολής του προστίμου αλληλεγγύως από τις μητρικές αυτές εταιρίες ομού με την κοινή τους επιχείρηση (βλ., συναφώς, απόφαση Tomkins κατά Επιτροπής, σκέψη 145 ανωτέρω, EU:T:2011:112, σκέψη 45).

147 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι, με τη σημερινή απόφασή του, Panasonic και MT Picture Display κατά Επιτροπής (T-82/13, αποσπάσματα), το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, απέρριψε την ασκηθείσα από την Panasonic και την MTPD προσφυγή, καθόσον αποσκοπούσε στη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, και, αφετέρου, δέχθηκε εν μέρει το αίτημα των επιχειρήσεων αυτών για τη μεταρρύθμιση της εν λόγω αποφάσεως, μειώνοντας το ποσόν των επιβληθέντων αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στην MTPD και στις μητρικές εταιρίες της προστίμων, λόγω της συμμετοχής της MTPD στη σύμπραξη CPT από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006.

148 Επομένως, καθόσον η προσφεύγουσα ζητεί να αποβεί υπέρ αυτής τυχόν ακύρωση ή μείωση του επιβληθέντος στην MTPD προστίμου η οποία μπορεί να επέλθει στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Panasonic και MT Picture Display κατά Επιτροπής, σκέψη 147 ανωτέρω, η αίτησή της μπορεί να γίνει δεκτή μόνον καθόσον αφορά τη μείωση του ποσού του επιβληθέντος στην MTPD προστίμου, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Panasonic και την ίδια, στο πλαίσιο της εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του και της εξετάσεως των αιτημάτων περί μεταρρυθμίσεως της αποφάσεως.

149 Ωστόσο, πρέπει να εξετασθεί αν, με βάση τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του παρόντος λόγου, η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως τίθεται εν αμφιβόλω καθόσον με αυτήν διαπιστώνεται ότι η MTPD μετείχε στη σύμπραξη CPT.

– Επί του δευτέρου σκέλους

150 Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση δεν ενισχύουν το συμπέρασμα ότι η MTPD παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ μετέχοντας στις συναντήσεις SML και ASEAN, εφόσον οι συναντήσεις αυτές δεν αφορούσαν την ευρωπαϊκή αγορά, αλλά τους CPT που θα πωλούνταν σε Ασιάτες πελάτες, και δεν είχε συναφθεί κατά τις συναντήσεις αυτές καμία συμφωνία επί των τιμών, την παραγωγή ή τα μερίδια αγοράς στον ΕΟΧ. Συνεπώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι καμία συμφωνία τεθείσα σε εφαρμογή στον ΕΟΧ ή έχουσα άμεσο, προβλέψιμο ή ουσιαστικό αποτέλεσμα εντός του ΕΟΧ δεν συνήφθη κατά τις συναντήσεις αυτές και η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας εαυτήν αρμόδια να διαπιστώσει παράβαση.

151 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση ενέχει πλάνη καθόσον με αυτήν κρίνεται ότι οι συναντήσεις SML και ASEAN στις οποίες παρευρέθη η MTPD αποτελούσαν μέρος ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως και η απόφαση αυτή δεν περιλαμβάνει κανένα πειστικό αποδεικτικό στοιχείο αποδεικνύον ότι η προσφεύγουσα γνώριζε τις συναφθείσες στην Ευρώπη συμφωνίες.

152 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι δεν μετείχε στις συναντήσεις ASEAN η MTPD, αλλά η διάδοχος της [εμπιστευτικό], MT Picture Display Indonesia, στο κεφάλαιο της οποίας μετείχε κατά 53 % η MTPD, και, αφετέρου, ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον δεν εκθέτει τους λόγους για τους οποίους η MTPD πρέπει να θεωρηθεί συναφώς υπεύθυνη.

153 Εκ προοιμίου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η MTPD δεν μετείχε στις συναντήσεις ASEAN. Συγκεκριμένα, όπως εκθέτει η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως, χωρίς να αντικρουστεί επί του σημείου αυτού από την προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως, από την εξέταση των πρακτικών των εν λόγω συναντήσεων, και ειδικότερα, των συναντήσεων της 16ης Φεβρουαρίου, 16ης Μαρτίου, 18ης Μαΐου, 18ης Ιουνίου και 5ης Νοεμβρίου 2004 καθώς και της 6ης Δεκεμβρίου 2005, προκύπτει ότι, αφενός, πέραν των αντιπροσώπων των λοιπών θυγατρικών της MTPD, όπως της MTPD Indonesia, έλαβαν πράγματι μέρος στις συναντήσεις αυτές και υπάλληλοι της MTPD και ότι, αφετέρου, σε όλες τις συναντήσεις ASEAN που έλαβαν χώρα κατά την περίοδο αυτή και έγιναν δεκτές από την Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση, γινόταν πάντοτε μνεία της MTPD.

- 154 Όσον αφορά την αρμοδιότητα της Επιτροπής προς διαπίστωση της παραβάσεως, υπενθυμίζεται ότι, όταν επιχειρήσεις, εγκατεστημένες εκτός του ΕΟΧ, οι οποίες όμως παράγουν προϊόντα πωλούμενα εντός του ΕΟΧ σε τρίτους, συμφωνούν επί των τιμών τις οποίες εφαρμόζουν στους εγκατεστημένους εντός του ΕΟΧ πελάτες τους και υλοποιούν τη συμφωνία αυτή πωλώντας σε πράγματι συντονισμένες τιμές, μετέχουν σε σύμπραξη έχουσα ως αντικείμενο και ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, και ότι η Επιτροπή είναι κατά τόπον αρμόδια να εξετάσει τη σύμπραξη αυτή (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014, InnoLux κατά Επιτροπής, T-91/11, EU:T:2014:92, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 155 Η νομολογία έχει επίσης διευκρινίσει ότι παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ εμπεριέχει δύο στοιχεία συμπεριφοράς, ήτοι την κατάρτιση της συμφωνίας και την εκτέλεσή της, ήτοι τη δημιουργία της συμπράξεως και την εφαρμογή της. Η εξάρτηση της δυνατότητας εφαρμογής των απαγορεύσεων που θεσπίζει το δίκαιο του ανταγωνισμού από τον τόπο της καταρτίσεως της συμφωνίας θα είχε ως αποτέλεσμα να παρέχεται στις επιχειρήσεις ένα εύκολο μέσο παρακάμψεως των εν λόγω απαγορεύσεων. Καθοριστική σημασία έχει, επομένως, ο τόπος στον οποίο εφαρμόζεται η συμφωνία. Εξάλλου, για να προσδιοριστεί αν ο τόπος αυτός βρίσκεται εντός του ΕΟΧ, είναι αδιάφορο αν οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη έκαναν χρήση ή όχι θυγατρικών εταιριών, πρακτόρων, υποπρακτόρων ή υποκαταστημάτων εγκατεστημένων εντός του ΕΟΧ για τη δημιουργία επαφών μεταξύ αυτών και των εγκατεστημένων εντός του ΕΟΧ αγοραστών (βλ., απόφαση InnoLux κατά Επιτροπής, σκέψη 154 ανωτέρω, EU:T:2014:92, σκέψη 59 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 156 Εφόσον πληρούται η προϋπόθεση της εφαρμογής, η αρμοδιότητα της Επιτροπής να εφαρμόζει τους κανόνες ανταγωνισμού της Ένωσης σε τέτοιες συμπεριφορές καλύπτεται από την αρχή της εδαφικότητας, η οποία είναι γενικά αποδεκτή στο δημόσιο διεθνές δίκαιο (απόφαση του Δικαστηρίου της 27 Σεπτεμβρίου 1988, Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, 89/85, 104/85, 116/85, 117/85 και 125/85 έως 129/85, Συλλογή, EU:C:1988:447, σκέψη 18 και απόφαση InnoLux κατά Επιτροπής, EU:T:2014:92, σκέψη 154 ανωτέρω, σκέψη 60).
- 157 Εξάλλου, το κριτήριο της εφαρμογής της συμπράξεως ως στοιχείο συνδέσεώς της με το έδαφος της Ένωσης πληρούται με την πώληση και μόνον εντός της Ένωσης του προϊόντος της συμπράξεως, ανεξαρτήτως του τόπου των πηγών ανεφοδιασμού και των εγκαταστάσεων παραγωγής (βλ., απόφαση InnoLux κατά Επιτροπής, σκέψη 154 ανωτέρω, EU:T:2014:92, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 158 Βάσει των αρχών αυτών, η Επιτροπή ορθώς έκρινε εαυτόν αρμόδιο, εν προκειμένω, για την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Συγκεκριμένα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 585 έως 599 της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι, ακόμα και αν ορισμένες από τις οικείες επιχειρήσεις ήσαν εγκατεστημένες, κατά τον χρόνο της παραβάσεως, εκτός του εδάφους της Ένωσης και δεν είχαν θυγατρικές εγκατεστημένες στο έδαφος της Ένωσης, οι αθέμιτες πρακτικές εφαρμόστηκαν επί του εδάφους αυτού και είχαν άμεσο, προβλέψιμο και ουσιαστικό αποτέλεσμα εντός της Ένωσης. Συναφώς, η Επιτροπή δέχθηκε ότι, παρά το γεγονός ότι οι συμφωνίες της συμπράξεως έγιναν εκτός του ΕΟΧ και ο κύριος σκοπός τους δεν ήταν η Ευρώπη, οι συμμετέχοντες ωστόσο στις συμφωνίες αυτές άσκησαν επιρροή στους πελάτες στον ΕΟΧ μέσω των πωλήσεών τους CPT στο έδαφος αυτό ή μέσω μέτρων που επηρεάζουν τις εν λόγω πωλήσεις.
- 159 Ειδικότερα, πρώτον, και ορθώς, η Επιτροπή έκρινε ότι η παράβαση επηρέασε άμεσα τον ΕΟΧ, δεδομένου ότι, αφενός, οι αθέμιτες συμφωνίες επηρέασαν άμεσα τον καθορισμό των τιμών και τον καθορισμό των όγκων πωλήσεων CRT στο έδαφος αυτό, είτε απευθείας, είτε μέσω των μεταποιημένων προϊόντων, και ότι, αφετέρου, τόσο οι CDT όσο και οι CPT είχαν παραχθεί και αποσταλεί απευθείας στον ΕΟΧ από εγκαταστάσεις παραγωγής των μελών της συμπράξεως ευρισκόμενες σε άλλα μέρη του κόσμου. Δεύτερον, η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι το αποτέλεσμα της παραβάσεως στον ΕΟΧ ήταν προβλέψιμο, εφόσον οι τιμές και οι όγκοι πωλήσεων της συμπράξεως είχαν προφανή αντίκτυπο στον ελεύθερο ανταγωνισμό τόσο μεταξύ των παραγωγών CRT όσο και στην αγορά σε μεταγενέστερο

εμπορικό στάδιο. Περαιτέρω, όπως εκτίμησε και η Επιτροπή, διαπιστώνεται ότι οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη CPT δεν συμφώνησαν μόνον τις τιμές αλλά έθεσαν επίσης σε εφαρμογή συντονισμένο περιορισμό της παραγωγής, η οποία μείωνε, με τον τρόπο αυτόν, τη διαθέσιμη εντός του ΕΟΧ προσφορά, από εργοστάσια εγκατεστημένα στο έδαφος αυτό ή εκτός αυτού. Εξάλλου, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή, η επίμαχη σύμπραξη είχε άμεσα και προβλέψιμα αποτελέσματα στον ΕΟΧ και όσον αφορά τους κάθετα οργανωμένους προμηθευτές όπως είναι η Philips, η LGE, η Panasonic και η προσφεύγουσα, και μέσω παραδόσεων από τις κοινές επιχειρήσεις στις μητρικές εταιρίες, αντιστοίχως. Τρίτον, η Επιτροπή ορθώς διαπίστωσε ότι το αποτέλεσμα της συμπράξεως CPT ήταν ουσιώδες λόγω της σοβαρότητας της παραβάσεως, της παρατεταμένης διάρκειάς της και του ρόλου που διαδραμάτισαν τα μέρη της συμπράξεως αυτής στην ευρωπαϊκή αγορά όσον αφορά τους CRT και τα μεταποιημένα προϊόντα.

- 160 Επομένως, είναι αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι συναντήσεις SML και ASEAN επικεντρώνονταν στην ασιατική αγορά και οι συναφθείσες κατά τις συναντήσεις αυτές συμφωνίες δεν αφορούσαν τον ΕΟΧ, καθόσον οι συμμετέχοντες στις εν λόγω συναντήσεις πραγματοποιούσαν πωλήσεις CPT εντός του ΕΟΧ σε ανεξάρτητους τρίτους, τόσο άμεσα όσο και μέσω μεταποιημένων προϊόντων.
- 161 Συναφώς, όταν κάθετα οργανωμένη επιχείρηση ενσωματώνει τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως στα μεταποιημένα προϊόντα εντός των μονάδων παραγωγής της, οι οποίες είναι εγκατεστημένες εκτός του ΕΟΧ, η εκ μέρους της επιχείρησης αυτής πώληση των εν λόγω μεταποιημένων προϊόντων εντός του ΕΟΧ σε ανεξάρτητους τρίτους δύναται να θίξει τον ανταγωνισμό στην αγορά των προϊόντων αυτών και, ως εκ τούτου, η παράβαση αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως έχουσα συνέπειες εντός του ΕΟΧ, καίτοι η αγορά των επίμαχων μεταποιημένων προϊόντων αποτελεί χωριστή αγορά από την αγορά την οποία αφορά η εν λόγω παράβαση.
- 162 Όσον αφορά τη διαπίστωση ότι οι συναντήσεις SML και ASEAN αποτελούν μέρος της συνδεόμενης με τους CPT ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, επισημαίνεται ότι, κατά την Επιτροπή, ακόμα και αν οι εν λόγω συναντήσεις επικεντρώνονταν στις πωλήσεις στην Ασία, οι συζητήσεις που γίνονταν κατά τις συναντήσεις αυτές δεν ήταν άσχετες με γεγονότα που συνέβαιναν σε άλλες περιοχές και, μεταξύ άλλων, στην Ευρώπη, αλλά είχαν συχνά παγκόσμια εμβέλεια. Επομένως, ορθώς η Επιτροπή, παραπέμποντας στους λόγους που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 478 έως 490, 496, 499, 517, 518 και 521 έως 523 της προσβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι οι συναντήσεις αυτές ήταν ποικιλοτρόπως αλληλένδετες με τις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί με πολλούς τρόπους και θα ήταν τεχνητός ο διαχωρισμός τους από τις λοιπές επαφές της συμπράξεως CPT, καθόσον αποτελούν άρρηκτο μέρος ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως περιλαμβάνουσας τις αθέμιτες επαφές τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ασία.
- 163 Επομένως, η Επιτροπή υπενθύμισε, πρώτον, ότι οι τρεις κατηγορίες συναντήσεων που οργανώθηκαν στην Ασία –εν προκειμένω οι συναντήσεις για το γυαλί, οι συναντήσεις SML και ASEAN– καθώς και οι συναντήσεις που έγιναν στην Ευρώπη αφορούσαν το ίδιο είδος περιορισμών, ήτοι τον καθορισμό των τιμών και τον σχεδιασμό των πωλήσεων, που συνεπάγονταν ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών. Δεύτερον, οι ποικιλίες των οικείων προϊόντων, ήτοι οι CPT όλων των διαστάσεων, ήταν παρεμφερείς στις συναντήσεις, εξεταζόμενες στο σύνολό τους. Τρίτον, υπήρχε αλληλεπικάλυψη των γεωγραφικών πεδίων στις συζητήσεις που διεξήχθησαν σε πολλές από αυτές τις συναντήσεις, καθόσον οι συναντήσεις ASEAN και SML είχαν παγκόσμιο χαρακτήρα, οπότε περιελάμβαναν τον ΕΟΧ ή περιείχαν αναφορές στην Ευρώπη. Ομοίως, η Επιτροπή επισήμανε ότι οι ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί περιείχαν αναφορές στην Ασία. Τέταρτον, οι συναντήσεις SML και ASEAN, οι οποίες ήταν παρέκταση των ασιατικών συναντήσεων για το γυαλί, διεξήχθησαν κατά την ίδια περίοδο με τις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, οι οποίες έγιναν από το 1999 έως το 2005. Πέμπτον, στις διάφορες κατηγορίες των οργανωθείσων συναντήσεων, ήτοι στις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, στις ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί καθώς και στις συναντήσεις SML και ASEAN, μετείχαν, ως επί το πλείστον, οι ίδιοι συμμετέχοντες. Έκτον, τα μέρη της συμπράξεως CPT αποσκοπούσαν στη διατήρηση εύλογης αποκλίσεως τιμών μεταξύ των ιδίων προϊόντων που

κυκλοφορούν στο εμπόριο στον ΕΟΧ και στην Ασία, καθώς και στην αύξηση των τιμών στην Ευρώπη. Συνεπώς, ορθώς η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το περιεχόμενο της συμπράξεως CPT περιελάμβανε τον ΕΟΧ και ότι η εν λόγω σύμπραξη είχε τεθεί σε εφαρμογή επί του εδάφους αυτού, λαμβανομένων υπόψη των απευθείας πωλήσεων ΕΟΧ και των απευθείας πωλήσεων ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων CPT.

- 164 Για να καταλήξει στα συμπεράσματα αυτά, όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή εξέτασε το πλαίσιο εντός του οποίου ελάμβαναν χώρα οι τρεις κατηγορίες συναντήσεων στην Ασία, ήτοι οι ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί, οι συναντήσεις SML και ASEAN, καθώς και τα πρακτικά τους για να συναγάγει, ορθώς, ότι αλληλοσυμπληρώνονταν με τις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί και άρα αλληλοσυνδέονταν με αυτές. Συναφώς από τις αιτιολογικές σκέψεις 287 και 288 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι η πρώτη πολυμερής ευρωπαϊκή συνάντηση, της 2ας Οκτωβρίου 1999, στη Γλασκώβη, έλαβε χώρα κατόπιν εκκλήσεων της Samsung SDI σε πολυμερή συνάντηση, διεξαχθείσα στις 21 Σεπτεμβρίου 1999 στην Ταϊβάν, μεταξύ της Chunghwa, της Samsung SDI, της LGE, της [εμπιστευτικό] και της Philips, με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας με την ευρωπαϊκή αγορά και την παρότρυνση των συμμετεχουσών στη σύμπραξη επιχειρήσεων να οργανώνουν τακτικές συναντήσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών και τον καθορισμό των τιμών. Συγκεκριμένα, είχαν διατυπωθεί προβληματισμοί ως προς το επίπεδο των τιμών που εφαρμόζονταν στην Ευρώπη για τους CPT 14 ιντσών, που θεωρήθηκε πολύ χαμηλό σε σχέση με το επίπεδο των ασιατικών τιμών. Σε μεταγενέστερη συνάντηση, διεξαχθείσα στις 27 Οκτωβρίου 1999 στην Ταϊλάνδη και μνημονευθείσα στις αιτιολογικές σκέψεις 251 και 290 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι ασιατικές επιχειρήσεις εξέφρασαν ικανοποίηση για την τάση αυξήσεως των τιμών στην ευρωπαϊκή και αμερικανική αγορά χάρη στη μείωση των παραγωγικών ικανοτήτων που ανέλαβαν οι κατασκευαστές CPT στην Ασία.
- 165 Περαιτέρω, από τα πρακτικά των ασιατικών συναντήσεων προκύπτει ότι οι συμμετέχοντες σε αυτές συνέκριναν την κατάσταση των αγορών στην Ευρώπη και των αγορών στην Ασία και συμφωνούσαν κατά τακτά διαστήματα για την ευθυγράμμιση των τιμών τους και των παραγωγικών ικανοτήτων τους. Κατά την αιτιολογική σκέψη 486 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι συμμετέχοντες στις ασιατικές συναντήσεις συμφώνησαν μειώσεις της παραγωγικής ικανότητας που θα διευκόλυναν τις προσπάθειες αυξήσεως των τιμών των μελών της συμπράξεως στον ΕΟΧ και καθόρισαν στόχους στον τομέα των μεριδίων της αγοράς και των ποσοστώσεων προμήθειας σε παγκόσμια κλίμακα. Εξάλλου, οι εφαρμοζόμενες σε μια περιοχή τιμές χρησιμοποιούνταν ως αναφορά για τη συμφωνία τιμών σε άλλη περιοχή. Επομένως, υπήρχε συσχέτιση μεταξύ των εφαρμοζόμενων στην Ασία και στην Ευρώπη τιμών.
- 166 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το επίπεδο της παραγωγής και των τιμών στην Ασία είχαν αντίκτυπο στις ευρωπαϊκές τιμές. Εξάλλου, όπως επιστημάνθηκε στην προσβαλλομένη απόφαση, πολλοί Ασιάτες συμμετέχοντες στη σύμπραξη CPT διέθεταν κλάδους παραγωγής στην Ευρώπη για το μεγαλύτερο μέρος της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας οι ανταγωνιστές συναντώνταν στο πλαίσιο των διαφόρων συναντήσεων. Εξάλλου, από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει ότι ορισμένες ευρωπαϊκές θυγατρικές πληροφορούσαν την κεντρική ασιατική τους έδρα για την κατάσταση της αγοράς και τις συμφωνίες που συνάπτονταν στο πλαίσιο της συμπράξεως στην Ευρώπη και αντιστρόφως, όπερ δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, κατά τα λοιπά.
- 167 Επιπλέον, από τις αιτιολογικές σκέψεις 413 έως 415 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια του τελευταίου σταδίου της συμπράξεως CPT, το οποίο εκτείνεται από το 2004 έως τον Νοέμβριο του 2006, πέραν των συναντήσεων SML και ASEAN, στις οποίες γίνεται η σημαντικότερη πολυμερής ανταλλαγή απόψεων, έλαβαν χώρα πολλές ad hoc επαφές περί των παγκοσμίων σχεδίων πωλήσεως και παραγωγής, μεταξύ άλλων στην Ευρώπη, στις οποίες συμμετείχαν η MTPD και οι συμμετέχοντες στις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, όπως η Samsung SDI, ο όμιλος LPD και η Thomson. Συναφώς, στην υποσημείωση αριθ. 1074 γίνεται λόγος για διμερείς συναντήσεις ανταλλαγής πληροφοριών, οι οποίες έλαβαν χώρα μεταξύ του ομίλου LPD και MTPD, στις 6 Δεκεμβρίου 2004 καθώς και στις 21 Φεβρουαρίου και 8 Ιουλίου 2005. Κατά την ίδια αυτή

υποσημείωση, η MTPD είχε επισυνάψει έγγραφα στην απάντησή της στο αίτημα παροχής πληροφοριών της Επιτροπής, από τα οποία προκύπτει ότι οι πληροφορίες που προέρχονταν από τους ανταγωνιστές της, σχετικά με τις παραγωγικές ικανότητες των κατασκευαστών CRT με ημερομηνία του Νοεμβρίου 2006, καθώς και παγκόσμια στοιχεία, σχέδια σε θέματα πωλήσεων, προσφοράς και παραγωγής και προβλέψεις της ζήτησεως, σχετικά με τους CRT για τηλεοράσεις με ημερομηνία Απριλίου του 2005, είχαν προσκομιστεί στην MTPD, όπερ δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, κατά τα λοιπά.

- 168 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να διατείνεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιλαμβάνει καμία πειστική απόδειξη περί του ότι η MTPD είχε γνώση της υπάρξεως της συμπράξεως CPT. Τέλος, είναι αλυσιτελές το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, όπως αναγνώρισε η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση, δεν υπάρχει κοινή κεντρική οργάνωση συνδέουσα τις ευρωπαϊκές και ασιατικές συναντήσεις για το γυαλί με τις συναντήσεις SML και ASEAN. Συγκεκριμένα, από τα προπαρατεθέντα στοιχεία, που περιλαμβάνονται στην προσβαλλομένη απόφαση, προκύπτει ότι οι εν λόγω συναντήσεις αλληλοσυμπληρώνονταν και εντάσσονταν σε ένα συνολικό σχέδιο, ούτως ώστε η Επιτροπή ορθώς μπόρεσε να τις χαρακτηρίσει ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
- 169 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα και διατείνεται η Επιτροπή και προκύπτει από τα πρακτικά τους, ορισμένες από τις συναντήσεις ASEAN στις οποίες παρευρέθη η MTPD, μεταξύ των οποίων οι συναντήσεις της 16ης Φεβρουαρίου, της 16ης Μαρτίου και της 5ης Νοεμβρίου 2004, περιελάμβαναν, πέραν των αναφορών σε συμφωνία επί των τιμών για την Ευρώπη ως προς ορισμένους πελάτες και της οποίας η εφαρμογή είχε λεπτομερώς ελεγχθεί, συζητήσεις περί της μελλοντικής προσφοράς και ζήτησεως, τις σειρές παραγωγής και τις παραγωγικές ικανότητες, και αφορούσαν την παγκόσμια αγορά, περιλαμβανομένου του EOX. Επίσης, τέτοιου είδους ανταλλαγές ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών μεταξύ ανταγωνιστών, όπως αυτές που έλαβαν χώρα μεταξύ της 18ης Ιουνίου 2004 και της 6ης Δεκεμβρίου 2005, συνιστούν εναρμονισμένες πρακτικές δυνάμενες να περιορίσουν την παραγωγή και την κατανομή των μεριδίων αγοράς. Συναφώς, η μη ύπαρξη τυπικών συμφωνιών επί των δύο τελευταίων αυτών πτυχών της παραβάσεως δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με νομολογία κατά την οποία αρκεί το ότι η ανταλλαγή πληροφοριών αμβλύνει ή αίρει την αβεβαιότητα για τη λειτουργία της επίμαχης αγοράς με συνέπεια περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ επιχειρήσεων (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουνίου 2009, T-Mobile Netherlands κ.λπ., C-8/08, Συλλογή 2009, EU:C:2009:343, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εξάλλου, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το γεγονός ότι ένα μέρος των συζητήσεων αφορά την Ασία εξηγείται από το ότι το μεγαλύτερο μέρος των εγκαταστάσεων παραγωγής βρίσκεται στην περιοχή αυτή.
- 170 Όσον αφορά τις συναντήσεις SML, από την προσβαλλομένη απόφαση και, μεταξύ άλλων, τις συναντήσεις της 28ης Νοεμβρίου 2003, της 10ης Δεκεμβρίου 2004 και της 15ης Μαρτίου και 26ης Δεκεμβρίου 2005 προκύπτει ότι οι παρούσες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων η MTPD, αντάλλαξαν πληροφορίες για την Ευρώπη και ανέλυσαν την κατάσταση σε παγκόσμια κλίμακα, περιλαμβανομένης της Ευρώπης. Εξάλλου, οι συμμετέχοντες στις συναντήσεις αυτές συζήτησαν για τη σκοπιμότητα του ελέγχου των τιμών στην ευρωπαϊκή αγορά, περιλαμβανομένων των τιμών των CPT μικρών και μεσαίων διαστάσεων, και διαπίστωσαν την αναγκαιότητα ελέγχου της παραγωγής καθώς και του κλεισίματος ευρωπαϊκών εργοστασίων. Περαιτέρω, δύο από τις συναντήσεις αυτές, ήτοι οι συναντήσεις της 28ης Νοεμβρίου 2003 και της 10ης Δεκεμβρίου 2004, αφορούσαν σαφώς τον καθορισμό των τιμών στην Ευρώπη.
- 171 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία περί της κατανομής των μεριδίων αγοράς και του περιορισμού της παραγωγής στον τομέα των CPT κατά την περίοδο αυτή, στο πλαίσιο των συναντήσεων SML και ASEAN, εφόσον από τα πρακτικά πολλών συναντήσεων προκύπτει ότι οι συμμετέχοντες αντάλλαξαν στοιχεία περί της παραγωγής, των πωλήσεων, των παραγωγικών ικανοτήτων και των προβλέψεων σε παγκόσμια κλίμακα, τα οποία μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των μεριδίων

αγοράς των συμμετεχουσών επιχειρήσεων καθώς και για την παρακολούθηση της εφαρμογής της συμφωνίας, και καθόρισαν κατευθυντήριες γραμμές επί των τιμών σε παγκόσμια κλίμακα για τους CPT διαφόρων διαστάσεων.

172 Επομένως, ο παρών λόγος πρέπει να απορριφθεί.

173 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό το πρώτο αίτημα και να ακυρωθεί το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο d της προσβαλλομένης απόφασης, καθόσον ορίζει ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ μετέχοντας στη σύμπραξη CPT από 16 Μαΐου 2000 έως 31 Μαρτίου 2003. Συνεπεία της ακυρώσεως αυτής, πρέπει επίσης να γίνει δεκτό το τρίτο αίτημα και να ακυρωθεί το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο g, της προσβαλλομένης απόφασης, με το οποίο επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο 28 048 000 ευρώ λόγω της συμμετοχής της στη σύμπραξη κατά την περίοδο από 16 Μαΐου 2000 έως 31 Μαρτίου 2003.

174 Τρίτον, τα ακυρωτικά αιτήματα πρέπει να απορριφθούν κατά τα λοιπά.

Επί των επικουρικών προβαλλομένων αιτημάτων περί της άρσεως ή της μείωσης του προστίμου

175 Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο, ο οποίος αφορά πλάνη την οποία ενέχει η προσβαλλομένη απόφαση καθόσον της επιβάλλει πρόστιμο με το άρθρο της 2, παράγραφος 2, στοιχεία g και h, ή, επικουρικός, πλάνη κατά τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου αυτού.

176 Λαμβανομένης υπόψη της ακυρώσεως του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο g, της προσβαλλομένης απόφασης, ο λόγος αυτός πρέπει να εξετασθεί μόνον καθόσον αποσκοπεί στο να αποδείξει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη στην προσβαλλομένη απόφαση επιβάλλοντας στην προσφεύγουσα πρόστιμο με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο h, της εν λόγω απόφασης και ότι ο υπολογισμός του ποσού του προστίμου αυτού είναι εσφαλμένος.

177 Ο λόγος αυτός, με τον οποίο η προσφεύγουσα καλεί το Γενικό Δικαστήριο να κάνει χρήση της πλήρους δικαιοδοσίας του, έχει δύο σκέλη.

178 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να συναγάγει τις συνέπειες της πλάνης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, την οποία θα διαπιστώσει στο πλαίσιο της εξετάσεως των λόγων ακυρώσεως. Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους και επικουρικός, η προσφεύγουσα προβάλλει πλάνη κατά τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου, η οποία, κατ' ουσίαν, επάγεται προσβολή των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

179 Λαμβανομένου υπόψη ότι, σε συνέχεια της εξετάσεως των λόγων που προβλήθηκαν προς στήριξη των αιτημάτων ακυρώσεως της προσβαλλομένης απόφασης, μόνον το πρώτο και το τρίτο αίτημα έγιναν δεκτά (βλ. σκέψη 173 ανωτέρω), δεν απαιτείται να εξεταστεί το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού.

180 Ως εκ τούτου, στο Γενικό Δικαστήριο απόκειται να εξετάσει, στο πλαίσιο της ασκήσεως της πλήρους δικαιοδοσίας του, το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού, σε σχέση με το τέταρτο αίτημα, με το οποίο η προσφεύγουσα του ζητεί να μειώσει το ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Panasonic, λόγω της συμμετοχής της στη σύμπραξη μέσω της MTPD.

181 Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερα πρόσθετα επιχειρήματα προς στήριξη της αιτήσεώς της περί μεταρρυθμίσεως των προστίμων που της επιβλήθηκαν.

- 182 Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η συλλογιστική της Επιτροπής περί του καθορισμού του ποσοστού της αξίας των πωλήσεων που έγινε δεκτό για τον υπολογισμό του βασικού ποσού του προστίμου είναι συγκεχυμένη και λακωνική και προβάλλει ότι υπήρξε προσβολή της αρχής της αναλογικότητας. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι το ποσό του προστίμου δεν αντικατοπτρίζει τις σημαντικές διαφορές μεταξύ του περιεχομένου της συμπράξεως CDT και της συμπράξεως CPT, η οποία δεν ήταν τόσο πολυδιάστατη όσο υποστηρίζει η Επιτροπή, και, αφετέρου, ότι είναι δυσανάλογο το ποσοστό του 18 % που καθορίστηκε για να ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα της συμπράξεως αυτής, για τον υπολογισμό του βασικού ποσού.
- 183 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, για τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, πρέπει να ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παραβάσεως.
- 184 Κατά πάγια νομολογία, εντός των ορίων του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή έχει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά την άσκηση της εξουσίας της περί επιβολής τέτοιων προστίμων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 28 Ιουνίου 2005, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Συλλογή, EU:C:2005:408, σκέψη 172, και της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, Erste Group Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P και C-137/07 P, Συλλογή, EU:C:2009:576, σκέψη 123). Οσάκις η Επιτροπή θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές προς διευκρίνιση, τηρουμένης της Συνθήκης, των κριτηρίων τα οποία προτίθεται να εφαρμόζει στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας εκτιμήσεως, προκύπτει αυτοπεριορισμός της εξουσίας αυτής, καθόσον υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τους ενδεικτικούς κανόνες με τους οποίους αυτοδεσμεύθηκε (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2008, Carbone Lorraine κατά Επιτροπής, T-73/04, Συλλογή, EU:C:2005:607, σκέψη 192 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Δεν μπορεί να αποκλίνει από τους κανόνες αυτούς σε μία συγκεκριμένη περίπτωση χωρίς αιτιολογία λαμβάνουσα υπόψη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, η οποία επιβάλλει να μην επιφυλάσσεται σε όμοιες καταστάσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές καταστάσεις όμοια μεταχείριση, εκτός αν η διαφοροποίηση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2009, Audiolux κ.λπ., C-101/08, Συλλογή, EU:C:2009:626, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 185 Εξάλλου, στην παράγραφο 4 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, ορίζονται τα εξής:
- «Η εξουσία της Επιτροπής να επιβάλει πρόστιμα [...] αποτελεί ένα από τα μέσα που διαθέτει η Επιτροπή για τη διεκπεραίωση της αποστολής εποπτείας που της αναθέτει η Συνθήκη. Η αποστολή αυτή δεν περιλαμβάνει μόνο το καθήκον να διερευνά και να επιβάλει κυρώσεις επί συγκεκριμένων παραβάσεων, αλλά επίσης το καθήκον να ακολουθεί μια γενική πολιτική εφαρμογής, στον τομέα του ανταγωνισμού, των αρχών που θεσπίζονται από τη Συνθήκη και να κατευθύνει τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων προς την τήρηση των αρχών αυτών [...] Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρέπει να διασφαλίζει ότι η δράση της έχει τον αναγκαίο αποτρεπτικό χαρακτήρα [...] Κατά συνέπεια, όταν η Επιτροπή διαπιστώνει παράβαση των διατάξεων των άρθρων 81 [ΕΚ] ή 82 [ΕΚ], η επιβολή προστίμου προς εκείνους που παραβίασαν τις διατάξεις αυτές μπορεί να είναι απαραίτητη. Τα πρόστιμα πρέπει να έχουν ένα επαρκώς αποτρεπτικό αποτέλεσμα, όχι μόνο ως κύρωση που επιβάλλεται στις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις (ειδικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα), αλλά επίσης για την αποτροπή άλλων επιχειρήσεων να υιοθετήσουν συμπεριφορές που αντίκεινται προς τις διατάξεις των άρθρων 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] της Συνθήκης ή να συνεχίσουν τέτοιου είδους συμπεριφορές (γενικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα).»
- 186 Όπως προκύπτει από τις παραγράφους 5 έως 7 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, για την επίτευξη των σκοπών αυτών, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, ως βάση για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων, την αξία των πωλήσεων των προϊόντων ή υπηρεσιών τα οποία αφορά η παράβαση και τον αριθμό των ετών κατά τη διάρκεια των οποίων η επιχείρηση συμμετείχε στην παράβαση, συμπεριλαμβάνοντας στο βασικό ποσό του προστίμου ένα συγκεκριμένο ποσό προκειμένου να αποτρέπονται οι επιχειρήσεις από παράνομες πρακτικές.

- 187 Υπενθυμίζεται ότι, στην παράγραφο 19 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 διευκρινίζεται ότι «το βασικό ποσό του προστίμου συνδέεται με ορισμένο ποσοστό επί της αξίας των πωλήσεων, το οποίο θα καθορίζεται σε συνάρτηση με τον βαθμό σοβαρότητας της παράβασης, πολλαπλασιαζόμενο με τον αριθμό των ετών της παράβασης».
- 188 Όσον αφορά τον σχετικό με τη σοβαρότητα της παραβάσεως παράγοντα, οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 διευκρινίζουν, στην παράγραφο 20, ότι «η εκτίμηση της σοβαρότητας θα γίνεται κατά περίπτωση για κάθε είδος παράβασης, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σχετικές συνθήκες της υπόθεσης».
- 189 Όσον αφορά τον καθορισμό του ποσοστού των πωλήσεων που λαμβάνεται υπόψη, στην παράγραφο 21 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, ορίζεται ότι, «κατά γενικό κανόνα, [αυτό] μπορεί να ανέλθει έως το 30 % της αξίας των πωλήσεων». Από την παράγραφο 22 των κατευθυντήριων γραμμών προκύπτει ότι «για να αποφασιστεί εάν το ποσοστό της αξίας των πωλήσεων, το οποίο θα λαμβάνεται υπόψη σε μια συγκεκριμένη υπόθεση θα πρέπει να είναι χαμηλά ή υψηλά στην κλίμακα αυτή, η Επιτροπή θα συνεκτιμά διάφορους παράγοντες, όπως το είδος της παραβάσεως, το συνολικό μερίδιο αγοράς όλων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, τη γεωγραφική έκταση της παραβάσεως και το εάν η παράνομη συμπεριφορά έχει εκδηλωθεί στην πράξη ή όχι». Τέλος, στην παράγραφο 23 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών υπενθυμίζεται συναφώς το εξής:
- «Οι οριζόντιες συμφωνίες καθορισμού τιμών, κατανομής αγορών και περιορισμού της παραγωγής, που είναι κατά κανόνα μυστικές, είναι, από την ίδια τη φύση τους, μεταξύ των πλέον επιζήμιων περιορισμών του ανταγωνισμού. Ως ζήτημα πολιτικής του ανταγωνισμού, θα τιμωρούνται με βαριά πρόστιμα. Κατά συνέπεια, το ποσοστό της αξίας των πωλήσεων που θα λαμβάνεται υπόψη για τέτοιου είδους παραβάσεις κατά κανόνα θα ορίζεται στα υψηλότερα όρια της παραπάνω κλίμακας.»
- 190 Εν προκειμένω, για τον καθορισμό της σοβαρότητας της παραβάσεως, η Επιτροπή, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 1059 της προσβαλλομένης αποφάσεως, συνεκτίμησε μεταξύ άλλων το γεγονός ότι τόσο η σύμπραξη CPT όσο και η σύμπραξη CDT ήσαν πολύπλευρες, καθόσον περιλαμβάνουν οριζόντιες συμφωνίες καθορισμού τιμών, στόχων ή κατωτάτων ορίων, κατανομής αγορών και περιορισμού της παραγωγής, καθώς και, όσον αφορά τη σύμπραξη CDT, κατανομής των πελατών. Επισήμανε ότι οι παραβάσεις αυτές συνιστούν, ως εκ της φύσεώς τους, έναν από τους πιο επιζήμιους περιορισμούς του ανταγωνισμού σε σχέση με τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, για τον οποίο η παράγραφος 23 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 προβλέπει ότι θα ληφθεί υπόψη ποσοστό της αξίας των πωλήσεων καθοριζόμενο στα υψηλότερα όρια της κλίμακας. Περαιτέρω, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι οι εμπλεκόμενες στις παραβάσεις αυτές επιχειρήσεις είχαν ή έπρεπε να έχουν συνείδηση της παράνομης φύσεως των δραστηριοτήτων τους, όπερ αποδεικνύεται από το γεγονός ότι είχαν λάβει μέτρα για να αποκρύψουν την ύπαρξη της συμπράξεως. Εξάλλου, η Επιτροπή επισήμανε ότι η γεωγραφική έκταση τόσο της συμπράξεως CDT όσο και της συμπράξεως CPT κάλυπτε το σύνολο του ΕΟΧ και το συνολικό μερίδιο αγοράς, στο επίπεδο του ΕΟΧ, των επιχειρήσεων, που είναι αποδέκτες της προσβαλλομένης αποφάσεως, των οποίων αποδείχθηκαν οι παραβάσεις, ήταν κατώτερο του 80 %. Τέλος, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι συμπράξεις είχαν πολύ καλή διάρθρωση, εφαρμόζονταν αυστηρώς και υπόκειντο σε ελέγχους. Η Επιτροπή έκρινε, στην αιτιολογική σκέψη 1070 της εν λόγω αποφάσεως, ότι έπρεπε να εφαρμοσθεί ποσοστό ίσο με το 18 % των οικείων πωλήσεων, δεδομένης της φύσεως της παραβάσεως.
- 191 Αντιθέτως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, η εκτίμηση αυτή είναι επαρκώς αιτιολογημένη, εφόσον η Επιτροπή έλαβε προσηκόντως υπόψη τους απαριθμούμενους στην παράγραφο 22 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 (βλ. σκέψη 189 ανωτέρω) παράγοντες, ήτοι, εκτός από τη φύση της παραβάσεως, το συνολικό μερίδιο αγοράς των οικείων επιχειρήσεων το οποίο περιλαμβάνει το σύνολο της αγοράς, τη γεωγραφική έκταση που αντιστοιχεί στο σύνολο του ΕΟΧ και το γεγονός ότι η σύμπραξη είχε τεθεί σε εφαρμογή.

- 192 Περαιτέρω, συνομολογείται ότι η συνδεδεμένη με τους CPT παράβαση εμπίπτει στην κατηγορία την οποία αφορά η παράγραφος 23 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, καθόσον συνεπάγεται, μεταξύ άλλων, μυστικές οριζόντιες συμφωνίες καθορισμού τιμών. Συνεπώς, λαμβανομένου υπόψη ότι οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 προβλέπουν ανώτατο όριο 30 %, η Επιτροπή, καθορίζοντας το ποσοστό των πωλήσεων που λαμβάνεται υπόψη σε 18 %, ήτοι σε επίπεδο ελάχιστα υψηλότερο από το ήμισυ της προβλεπόμενης κλίμακας, συμμορφώθηκε με τους κανόνες με τους οποίους αυτοδεσμεύθηκε στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές. Συγκεκριμένα, η εν λόγω κατάφωρη παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού είναι, εκ της φύσεώς της, ιδιαίτερα σοβαρή και υπονομεύει τους πιο θεμελιώδεις σκοπούς της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29 Ιουνίου 2012, GDF Suez κατά Επιτροπής, T-370/09, EU:T:2012:333, σκέψη 420 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 193 Κανένα από τα στοιχεία τα οποία προέβαλε η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την ως άνω εκτίμηση.
- 194 Συγκεκριμένα, από την εξέταση του τέταρτου και πέμπτου λόγου που προβλήθηκαν προς στήριξη των αιτημάτων ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να κλονίσουν τη διαπίστωση περί συμμετοχής των οικείων επιχειρήσεων σε ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά ΕΟΧ, και είχε ως συνέπειες, ειδικότερα, καθορισμό των τιμών, ενδελεχώς ελεγχόμενο ως προς την εφαρμογή του, καθώς και περιορισμό της παραγωγής και ανταλλαγή εμπιστευτικών πληροφοριών για τους CPT. Ωστόσο, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, επισημαίνεται, αφενός, ότι ο βαθμός εξειδικεύσεως ή πολυπλοκότητας της συμπράξεως CDT σε σχέση με τη σύμπραξη CPT δεν ασκεί επιρροή στα αποτελέσματα των δύο συμπράξεων, τα οποία συνίστανται στον περιορισμό του ανταγωνισμού στην αγορά ΕΟΧ. Αφετέρου, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 1059 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο υψηλότερος συντελεστής σοβαρότητας που έγινε δεκτός για τη σύμπραξη CDT λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η σύμπραξη αυτή, σε αντίθεση προς τη σύμπραξη CPT, περιελάμβανε και κατανομή της πελατείας. Τα δε επιχειρήματα σύμφωνα με τα οποία η προσβαλλομένη απόφαση δεν περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για τους περιορισμούς της παραγωγής ή κατανομής της αγοράς, δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν, λαμβανομένης υπόψη της αναλύσεως που έγινε στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πέμπτου λόγου.
- 195 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δύο από τις τρεις πτυχές της παραβάσεως, ήτοι ο περιορισμός της παραγωγής και η κατανομή των αγορών, δεν διήρκεσαν καθ' όλη τη διάρκεια της παραβάσεως, διαπιστώνεται ότι, καίτοι είναι ακριβές, δεν αρκεί για να ανατρέψει τις εκτιμήσεις της Επιτροπής περί της υπάρξεως της παραβάσεως, της εν προκειμένω σοβαρότητάς της και, συνεπώς, του ποσοστού των πωλήσεων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2012, Versalis και Επί κατά Επιτροπής, T-103/08, EU:T:2012:686, σκέψη 241).
- 196 Επομένως, η Επιτροπή, καθορίζοντας, κατ' εφαρμογήν των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, σε 18 % το ποσοστό των πωλήσεων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου το οποίο θα επιβληθεί στην προσφεύγουσα, δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας της εκτιμήσεως. Επομένως, το επιχείρημα ότι το ποσοστό αυτό είναι δυσανάλογο σε σχέση με το καθορισθέν για τη σύμπραξη CDT, το οποίο ανέρχεται σε 19 %, πρέπει να απορριφθεί.
- 197 Πρέπει επίσης να απορριφθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας για τη θέση σε εφαρμογή και τα αποτελέσματα της παραβάσεως, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 23 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, η Επιτροπή μπορούσε να καθορίσει ποσό με μόνο κριτήριο τη φύση της παραβάσεως (απόφαση GDF Suez κατά Επιτροπής, σκέψη 192 ανωτέρω, EU:T:2012:333, σκέψη 423).
- 198 Τέλος, κανένα άλλο στοιχείο δεν δικαιολογεί την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου χρήση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως που διαθέτει όσον αφορά το ύψος του προστίμου με βάση τη σοβαρότητα της παραβάσεως.

- 199 Ως εκ τούτου, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 200 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι η συμμετοχή της και η συμμετοχή της MTPD ήταν περιορισμένες ούτε όταν καθόρισε το ποσοστό των πωλήσεων για να υπολογίσει το βασικό ποσό του προστίμου, ούτε όταν εκτίμησε τις τυχόν ελαφρυντικές περιστάσεις.
- 201 Υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η μείωση του βασικού ποσού του προστίμου συνδέεται κατ' ανάγκη με τις περιστάσεις της εκάστοτε υποθέσεως, αναλόγως των οποίων η Επιτροπή ενδέχεται να μη μειώσει το πρόστιμο επιχείρησης που μετέχει σε παράνομη συμφωνία. Συγκεκριμένα, η αναγνώριση ελαφρυντικής περιστάσεως σε περιπτώσεις όπου επιχείρηση είναι μέρος προδήλως παράνομης συμφωνίας, περί της οποίας γνώριζε ή δεν μπορούσε να αγνοεί ότι συνιστά παράβαση, δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την άρση του αποτρεπτικού αποτελέσματος του επιβληθέντος προστίμου και τον περιορισμό της πρακτικής αποτελεσματικότητας του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2009, Archer Daniels Midland κατά Επιτροπής, C-511/06 P, Συλλογή, EU:C:2009:433, σκέψεις 104 και 105 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 202 Περαιτέρω, από την παράγραφο 29 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έχει καμία υποχρέωση να λαμβάνει συστηματικώς υπόψη καθεμία από τις απαριθμούμενες ελαφρυντικές περιστάσεις χωριστά ούτε να μειώνει περαιτέρω το βασικό ποσό του προστίμου αυτομάτως εφόσον επιχείρηση προσκομίζει στοιχεία δυνάμενα να αποτελέσουν ένδειξη ότι συντρέχει μια από τις περιστάσεις αυτές. Συγκεκριμένα, ο προσήκων χαρακτήρας τυχόν μειώσεως του ποσού του προστίμου λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς και λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρίσιμων περιστάσεων. Επομένως, ελλείψει δεσμευτικών στοιχείων στις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 όσον αφορά τις ελαφρυντικές περιστάσεις που δύνανται να ληφθούν υπόψη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή έχει διατηρήσει ορισμένο περιθώριο προκειμένου να προβαίνει στη συνολική εκτίμηση της σημασίας μιας ενδεχόμενης μειώσεως του ύψους των προστίμων λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων (βλ., συναφώς, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2012, Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής, T-83/08, EU:T:2012:48, σκέψη 240 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 203 Εν προκειμένω, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η MTPD δεν είχε λάβει μέρος στις ευρωπαϊκές συναντήσεις για το γυαλί, αλλά μόνον στις συναντήσεις SML και ASEAN, υπενθυμίζεται ότι, από την ανάλυση του δεύτερου σκέλους του πέμπτου λόγου, προκύπτει ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι η MTPD, με την οποία η προσφεύγουσα και η Panasonic αποτελούσαν ενιαία οικονομική οντότητα, μετείχε σε ενιαία και διαρκή παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, η οποία εκτείνεται στο σύνολο του εδάφους του ΕΟΧ και αποτελείται από συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές αποσκοπούσες στην επέκτασή τους επί των τιμών και της παραγωγής καθώς και στην ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών μεταξύ ανταγωνιστών. Δεδομένης της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή κατά τον καθορισμό των προστίμων που προτίθεται να επιβάλει, μπορούσε να κρίνει, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων αυτών, ότι δεν πρέπει να αναγνωρισθούν ελαφρυντικές περιστάσεις.
- 204 Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε περαιτέρω ότι η MTPD αντιτάχθηκε στη σύμπραξη CPT ούτως ώστε να παρακωλύσει την ομαλή λειτουργία της συμπράξεως, όπερ αποτελεί προαπαιτούμενο από τη νομολογία προκειμένου να αναγνωριστεί μη εφαρμογή της συμπράξεως δικαιολογούσα μείωση του ποσού του προστίμου λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων (βλ., συναφώς, απόφαση Denki Kagaku Kogyo και Denka Chemicals κατά Επιτροπής, σκέψη 202 ανωτέρω, EU:T:2012:48, σκέψη 248 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 205 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει συναφώς μη δεχόμενη, ως ελαφρυντική περίσταση δικαιολογούσα μείωση του ποσού του προστίμου, το γεγονός, αν βεβαίως θεωρηθεί αποδεδειγμένο, ότι η MTPD δεν μετείχε σε όλα στα συστατικά της επίμαχης

συμπράξεως στοιχεία. Συγκεκριμένα, όσον αφορά την ευθύνη για την παράβαση καθεαυτή, από τη νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός ότι επιχείρηση δεν μετείχε άμεσα σε όλα τα συστατικά μιας γενικής συμπράξεως στοιχεία δεν την απαλλάσσει της ευθύνης για την παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αν αποδεικνύεται, όπως εν προκειμένω, ότι κατ' ανάγκην εγνώριζε, αφενός, ότι η σύμπραξη στην οποία μετείχε εντάσσεται σε ένα γενικό σχέδιο και, αφετέρου, ότι το εν λόγω γενικό σχέδιο κάλυπτε όλα τα συστατικά στοιχεία της συμπράξεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 8 Δεκεμβρίου 2011, Χαλκόρ κατά Επιτροπής, C-386/10 P, EU:C:2011:815, σκέψη 91 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 206 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν εξηγεί τίνι τρόπω, μη αναγνωρίζοντάς της ελαφρυντική περίσταση σχετικής, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας ή την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 207 Ακόμα και αν υποθεθεί ότι, με την επιχειρηματολογία της, η προσφεύγουσα αποσκοπεί να αποδείξει ότι ο ρόλος της στη σύμπραξη ήταν αποκλειστικά παθητικός, επισημαίνεται, αφενός, ότι, καίτοι το στοιχείο αυτό παρατίθεται ρητώς ως τυχόν ελαφρυντική περίσταση στις κατευθυντήριες γραμμές του 1998, δεν περιλαμβάνεται πλέον μεταξύ των ελαφρυντικών περιστάσεων που μπορεί να γίνουν δεκτές κατ' εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών του 2006. Επομένως, τούτο δηλώνει ηθελημένη πολιτική επιλογή να μην «ενθαρρύνεται» πλέον η παθητική συμπεριφορά των συμμετεχόντων σε παραβίαση των κανόνων του ανταγωνισμού. Ωστόσο, η επιλογή αυτή εμπίπτει στο περιθώριο εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά τον καθορισμό και την εφαρμογή της πολιτικής ανταγωνισμού.
- 208 Αφετέρου, η «αποκλειστικώς παθητική ή μιμητική» θέση επιχειρήσεως στη διάπραξη της παραβάσεως επάγεται, εξ ορισμού, την εκ μέρους της οικείας επιχειρήσεως υιοθέτηση «συγκρατημένης συμπεριφοράς», δηλαδή μη ενεργό συμμετοχή στην κατάρτιση της ή των αντιθέτων προς τον ανταγωνισμό συμφωνιών (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουλίου 2003, Cheil Jedang κατά Επιτροπής, T-220/00, Συλλογή, EU:T:2003:193, σκέψη 167). Από τη νομολογία προκύπτει ότι, μεταξύ των στοιχείων από τα οποία μπορεί να προκύψει ο παθητικός ρόλος επιχειρήσεως εντός μιας συμπράξεως, μπορούν να ληφθούν υπόψη ο αισθητά πιο σποραδικός χαρακτήρας των συμμετοχών της στις συναντήσεις σε σχέση με τα απλά μέλη της συμπράξεως καθώς και η ύπαρξη ρητών συναφώς δηλώσεων για τον ρόλο της επιχειρήσεως αυτής στη σύμπραξη από εκπροσώπους τρίτων επιχειρήσεων που μετείχαν στην παράβαση, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων για τη συγκεκριμένη περίπτωση περιστάσεων (βλ. απόφαση Cheil Jedang κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 168 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 209 Ωστόσο, εν προκειμένω, η MTPD μετείχε σε σημαντικό αριθμό συναντήσεων της συμπράξεως CRT, των οποίων αποδείχθηκε ο αντίθετος προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρας και στις οποίες η MTPD προσκόμισε ορισμένες ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες στους ανταγωνιστές της. Μολονότι οι πληροφορίες αυτές ήσαν εσφαλμένες ή διαθέσιμες αλλού, εντούτοις έδωσαν στους ανταγωνιστές της την εντύπωση ότι μετείχε στη σύμπραξη και, επομένως, την ενθάρρυναν συναφώς. Εξάλλου, κανένας από τους συμμετέχοντες στην επίμαχη σύμπραξη δεν ανέφερε ότι η προσφεύγουσα επεδείκνυε «συγκρατημένη συμπεριφορά» κατά τη διάρκεια της παραβάσεως. Για τους λόγους αυτούς, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο ρόλος της ήταν αποκλειστικώς παθητικός.
- 210 Επομένως, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει συναφώς μη δεχόμενη, ως ελαφρυντική περίσταση δικαιολογούσα μείωση του ποσού του προστίμου, τον προβαλλόμενο αποκλειστικώς παθητικό και περιθωριακό ρόλο της MTPD.
- 211 Τρίτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 λαμβάνοντας υπόψη, στον κρίσιμο κύκλο εργασιών, όχι μόνον τις πωλήσεις CRT σε εγκατεστημένους εντός του ΕΟΧ πελάτες, αλλά και τις απευθείας πωλήσεις εντός του ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων, οι οποίες δεν είχαν ούτε άμεση ούτε έμμεση σχέση με την παράβαση. Συναφώς, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή, αφενός, ότι δεν απέδειξε την ύπαρξη αντίθετης προς τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς ως προς τις δέσμιες πωλήσεις, οι οποίες αποκλείονταν ρητώς από τις διεξαγόμενες στις συναντήσεις SML και ASEAN συζητήσεις και, επομένως, δεν συνδέονται άμεσα με

την παράβαση. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να βασιστεί σε τεκμήριο ότι η αγορά σε μεταγενέστερο εμπορικό στάδιο των τηλεοράσεων εντός του ΕΟΧ είχε επηρεαστεί από την παράβαση, οπότε οι απευθείας πωλήσεις ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων δεν σχετίζονταν εμμέσως με την παράβαση.

- 212 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 προβλέπει ότι, για κάθε επιχείρηση και κάθε ένωση επιχειρήσεων που μετέχουν στη σύμπραξη, το πρόστιμο δεν υπερβαίνει το 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών τους που έχει πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια του προηγούμενου οικονομικού έτους.
- 213 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η Επιτροπή οφείλει να αξιολογεί, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου καθώς και των σκοπών του καθεστώτος κυρώσεων το οποίο έχει θεσπίσει ο κανονισμός 1/2003, τις συνέπειες που πρέπει να έχουν οι κυρώσεις στην οικεία επιχείρηση, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τον κύκλο εργασιών που αντικατοπτρίζει την πραγματική οικονομική κατάσταση της επιχείρησης αυτής την περίοδο κατά την οποία διαπράχθηκε η παράβαση (αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2007, *Britannia Alloys & Chemicals* κατά Επιτροπής, C-76/06 P, Συλλογή, EU:C:2007:326, σκέψη 25· *Guardian Industries και Guardian Europe* κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψη 53, και της 23ης Απριλίου 2015, *LG Display και LG Display Taiwan* κατά Επιτροπής, C-227/14 P, Συλλογή, EU:C:2015:258, σκέψη 49).
- 214 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη, για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, τόσο τον συνολικό κύκλο εργασιών της επιχείρησης, ο οποίος αποτελεί ένδειξη, έστω κατά προσέγγιση και ατελή, του μεγέθους και της οικονομικής ισχύος της, όσο και το ποσοστό του κύκλου εργασιών που προέρχεται από τα αποτελούντα το αντικείμενο της παραβάσεως εμπορεύματα και που μπορεί, ως εκ τούτου, να είναι ενδεικτικό της εκτάσεως της παραβάσεως αυτής (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 1983, *Musique diffusion française κ.λπ.* κατά Επιτροπής, 100/80 έως 103/80, Συλλογή, EU:C:1983:158, σκέψη 121· *Guardian Industries και Guardian Europe* κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψη 54 και *LG Display και LG Display Taiwan* κατά Επιτροπής, σκέψη 213 ανωτέρω, EU:C:2015:258, σκέψη 50).
- 215 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, καίτοι το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 παρέχει στην Επιτροπή ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, εντούτοις περιορίζει την άσκηση της εξουσίας της εκτιμήσεως θεσπίζοντας αντικειμενικά κριτήρια με τα οποία η Επιτροπή πρέπει να συμμορφώνεται. Συγκεκριμένα, αφενός, υπάρχει ένα αριθμητικά προσδιορισμένο και απόλυτο ανώτατο όριο του ύψους του προστίμου που μπορεί να επιβληθεί σε μια επιχείρηση, οπότε το μέγιστο ύψος του προστίμου που μπορεί να επιβληθεί σε ορισμένη επιχείρηση είναι εκ των προτέρων προσδιορισμένο. Αφετέρου, η άσκηση της εν λόγω εξουσίας εκτιμήσεως οριοθετείται από τους κανόνες συμπεριφοράς με τους οποίους η Επιτροπή αυτοδεσμεύθηκε, μεταξύ άλλων, στις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (αποφάσεις *Guardian Industries και Guardian Europe* κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψη 55, και *LG Display και LG Display Taiwan* κατά Επιτροπής, σκέψη 213 ανωτέρω, EU:C:2015:258, σκέψη 51).
- 216 Κατά την παράγραφο 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006, «[γ]ια τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, η Επιτροπή θα χρησιμοποιεί την αξία των πωλήσεων προϊόντων ή υπηρεσιών που πραγματοποιήθηκαν από την επιχείρηση, με τις οποίες σχετίζεται η παράβαση άμεσα ή έμμεσα [...] στον σχετικό γεωγραφικό χώρο εντός του ΕΟΧ». Στην παράγραφο 6 των ίδιων κατευθυντήριων γραμμών διευκρινίζεται ότι «ο συνδυασμός της αξίας των πωλήσεων με τις οποίες σχετίζεται η παράβαση και της διάρκειας της παραβάσεως θεωρείται ως κατάλληλη βάση υπολογισμού για να προσδιοριστεί η οικονομική σημασία της παραβάσεως καθώς και το σχετικό βάρος της συμμετοχής κάθε επιχείρησης σε αυτήν».
- 217 Επομένως, η παράγραφος 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 έχει σκοπό να προσδιορίσει ως βάση αναφοράς για τον υπολογισμό του επιβαλλόμενου σε επιχείρηση προστίμου ένα ποσό που αντιστοιχεί προς την οικονομική σημασία της παραβάσεως και το σχετικό βάρος της συγκεκριμένης

επιχειρήσεως στο πλαίσιο της παραβάσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 2013, Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-444/11 P, EU:C:2013:464, σκέψη 76· Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψη 57, καθώς και LG Display και LG Display Taiwan κατά Επιτροπής, σκέψη 213 ανωτέρω, EU:C:2015:258, σκέψη 53).

- 218 Κατά συνέπεια, η έννοια της αξίας των πωλήσεων για την οποία γίνεται λόγος στην εν λόγω παράγραφο 13 περιλαμβάνει τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στην οικεία αγορά εντός του ΕΟΧ, χωρίς να απαιτείται να καθορισθεί αν οι πωλήσεις αυτές επηρεάστηκαν όντως από την εν λόγω παράβαση, δεδομένου ότι ο κύκλος εργασιών από τις πωλήσεις προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως συνιστά την καλύτερη ένδειξη περί της οικονομικής σημασίας της παραβάσεως αυτής (βλ., συναφώς, αποφάσεις Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 217 ανωτέρω, EU:C:2013:464, σκέψεις 75 έως 78· Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψεις 57 έως 59· του Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2015, Dole Food και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, C-286/13 P, EU:C:2015:184, σκέψεις 148 και 149, και LG Display και LG Display Taiwan κατά Επιτροπής, σκέψη 213 ανωτέρω, EU:C:2015:258, σκέψεις 53 έως 58 και 64).
- 219 Εν προκειμένω, οι συμμετέχοντες στη σύμπραξη, όπως η MTPD επί της συμπεριφοράς της οποίας η προσφεύγουσα ασκούσε καθοριστική επιρροή, οι οποίοι ήσαν κάθετα οργανωμένες επιχειρήσεις, ενσωμάτωναν, εκτός του ΕΟΧ, τους CPT που αποτελούν το αντικείμενο της συμπράξεως στα τελικά προϊόντα που πωλούνται εντός του ΕΟΧ. Όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, οι πωλήσεις που ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό του ποσού του προστίμου βάσει των απευθείας πωλήσεων ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων δεν πραγματοποιήθηκαν στην αγορά του προϊόντος το οποίο αφορά η παράβαση, εν προκειμένω στην αγορά των CPT που αποτελούν το αντικείμενο της συμπράξεως, αλλά σε διαφορετική αγορά προϊόντων, ήτοι στην αγορά σε μεταγενέστερο εμπορικό στάδιο των τελικών προϊόντων στα οποία έχουν ενσωματωθεί οι εν λόγω CRT, οι οποίοι, στην περίπτωση αυτή, απετέλεσαν το αντικείμενο εσωτερικής πωλήσεως εκτός του ΕΟΧ μεταξύ της MTPD και των κάθετα οργανωμένων θυγατρικών της.
- 220 Εντούτοις, από τις αιτιολογικές σκέψεις 1026 και 1029 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, για τον καθορισμό του ποσού που χρησιμοποιείται ως βάση για τα πρόστιμα, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της μόνον την τιμή που χρεώθηκε για τους CDT και τους CPT που είναι ενσωματωμένοι σε τηλεοράσεις ή σε οθόνες υπολογιστή και όχι την τιμή των CRT. Ως εκ τούτου, οι πωλήσεις των τελικών προϊόντων στα οποία έχουν ενσωματωθεί οι CRT που αποτελούν το αντικείμενο της συμπράξεως δεν ελήφθησαν υπόψη στην πλήρη τους αξία, αλλά μόνον κατά το τμήμα της αξίας αυτής η οποία μπορεί να αντιστοιχεί στους CRT που αποτελούν το αντικείμενο της συμπράξεως και έχουν ενσωματωθεί στα τελικά προϊόντα, όταν τα προϊόντα αυτά πωλήθηκαν από την επιχείρηση στην οποία ανήκει η προσφεύγουσα σε ανεξάρτητους τρίτους εγκατεστημένους εντός του ΕΟΧ. Η διαπίστωση αυτή δεν αμφισβητείται.
- 221 Στη συνέχεια, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ορθώς η Επιτροπή έλαβε υπόψη της τις πωλήσεις των τηλεοράσεων και των οθονών υπολογιστών για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου.
- 222 Καίτοι η έννοια της αξίας των πωλήσεων περί της οποίας γίνεται λόγος στο σημείο 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 δεν μπορεί, ασφαλώς, να επεκτείνεται κατά τρόπον ώστε να καλύψει τις πωλήσεις της οικείας επιχειρήσεως οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της προσαπτόμενης συμπράξεως, (βλ. αποφάσεις Team Relocations κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 217 ανωτέρω, EU:C:2013:464, σκέψη 76· Guardian Industries και Guardian Europe κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψη 57, και LG Display και LG Display Taiwan κατά Επιτροπής, σκέψη 213 ανωτέρω, EU:C:2015:258, σκέψη 53), θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό που επιδιώκει το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 η δυνατότητα των κάθετα οργανωμένων συμμετεχόντων σε σύμπραξη, βάσει του γεγονότος και μόνον ότι έχουν ενσωματώσει τα προϊόντα που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως σε τελικά προϊόντα εκτός του ΕΟΧ, να αποκλείσουν από τον

υπολογισμό του προστίμου το τμήμα της αξίας των πωλήσεών τους των εν λόγω τελικών προϊόντων οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί εντός του ΕΟΧ και δύνανται να αντιστοιχούν στην αξία των προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως.

- 223 Συγκεκριμένα, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, οι καθέτως οργανωμένες επιχειρήσεις μπορούν επίσης να επωφελούνται από συμφωνία περί οριζόντιου καθορισμού των τιμών, συναφθείσα κατά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ όχι μόνον κατά τις πωλήσεις σε ανεξάρτητους τρίτους στην αγορά του προϊόντος που αποτελεί το αντικείμενο της παραβάσεως αυτής, αλλά και στην ευρισκόμενη σε μεταγενέστερο εμπορικό στάδιο αγορά του μεταποιημένου προϊόντος, στη σύνθεση του οποίου περιλαμβάνονται τα εν λόγω προϊόντα, τούτο δε για δύο διαφορετικούς λόγους. Είτε οι επιχειρήσεις αυτές μετακυλύουν τις αυξήσεις της τιμής των συστατικών οι οποίες απορρέουν εκ της παραβάσεως σε εκείνη των μεταποιημένων προϊόντων, είτε δεν το μετακυλύουν, πράγμα το οποίο ισοδυναμεί στην περίπτωση αυτή με την παροχή σε αυτές ενός πλεονεκτήματος κόστους σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους που προμηθεύονται τα ίδια συστατικά στην αγορά των αποτελούντων το αντικείμενο της παραβάσεως προϊόντων (απόφαση *Guardian Industries και Guardian Europe* κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψη 60).
- 224 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι οι απευθείας πωλήσεις ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων, καίτοι δεν πραγματοποιήθηκαν στην αγορά του προϊόντος που αφορά η παράβαση, στρέβλωσαν εντούτοις τον ανταγωνισμό στον ΕΟΧ, κατά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, σε βάρος, μεταξύ άλλων, των καταναλωτών και οι εν λόγω πωλήσεις συσχετιζόνταν με την εντός του ΕΟΧ παράβαση, κατά την έννοια της παραγράφου 13 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006.
- 225 Επομένως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να βασιστεί στο τεκμήριο ότι η αγορά σε μεταγενέστερο εμπορικό στάδιο των τηλεοράσεων εντός του ΕΟΧ είχε επηρεαστεί από την παράβαση, σε σχέση με την υπομνησθείσα στη σκέψη 223 ανωτέρω νομολογία. Κατά τα λοιπά, εφόσον, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 220 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της την αξία του μεταποιημένου προϊόντος στο σύνολό της, αλλά μόνον την αξία των σωλήνων που είχαν ενσωματωθεί σε αυτά, η επιχειρηματολογία αυτή είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελής.
- 226 Εξάλλου, παρατηρείται ότι ο αποκλεισμός των απευθείας πωλήσεων ΕΟΧ μέσω μεταποιημένων προϊόντων θα είχε ως αποτέλεσμα την τεχνητή ελαχιστοποίηση του οικονομικού βάρους της εκ μέρους δεδομένης επιχειρήσεως παραβάσεως, διότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι αποκλείεται να ληφθούν υπόψη οι πωλήσεις που πράγματι επηρεάστηκαν από τη σύμπραξη θα είχε ως τελικό αποτέλεσμα την επιβολή προστίμου χωρίς καμία πραγματική σχέση με το πεδίο εφαρμογής της συμπράξεως αυτής επί του εδάφους αυτού (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις *Team Relocations* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 217 ανωτέρω, *EU:C:2013:464*, σκέψη 77· *Guardian Industries και Guardian Europe* κατά Επιτροπής, σκέψη 30 ανωτέρω, σκέψη 58, και *LG Display και LG Display Taiwan* κατά Επιτροπής, σκέψη 213 ανωτέρω, *EU:C:2015:258*, σκέψη 54).
- 227 Ειδικότερα, όπως ορθώς διαπίστωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 1022 της προσβαλλομένης αποφάσεως και αντιθέτως προς τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, η μη συνεκτίμηση της αξίας των πωλήσεων αυτών ισοδυναμεί με την παροχή αδικαιολόγητου οφέλους στις καθέτως οργανωμένες επιχειρήσεις οι οποίες, όπως η MTPD, ενσωματώνουν σημαντικό μέρος των προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο της παραβάσεως στις μονάδες παραγωγής του που είναι εγκατεστημένες εκτός του ΕΟΧ, δίδοντάς τους τη δυνατότητα να αποφεύγουν την επιβολή κυρώσεως ανάλογης προς τη σημασία τους στην αγορά και της επιζήμιας για τον ανταγωνισμό εντός του ΕΟΧ συμπεριφοράς τους.

- 228 Συνεπώς, η Επιτροπή δεν παρέβη τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 λαμβάνοντας υπόψη τις απευθείας πωλήσεις EOX μέσω μεταποιημένων προϊόντων για τον καθορισμό του ποσού του επιβληθέντος στην MTPD προστίμου, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την προσφεύγουσα και την Panasonic.
- 229 Τέταρτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή απέκλινε της παραγράφου 25 των κατευθυντήριων γραμμών του 2006 άνευ αντικειμενικής αιτιολογίας σύμφωνης προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, χρησιμοποιώντας συγκεκριμένη αξία των πωλήσεων για τον υπολογισμό του πρόσθετου ποσού του περιληφθέντος στο βασικό ποσό του προστίμου που της επιβλήθηκε (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω) ως μητρικής εταιρίας της MTPD.
- 230 Επισημαίνεται ότι, με την επιχειρηματολογία αυτή, η προσφεύγουσα αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό του ποσού του προστίμου το οποίο της επέβαλε λόγω της απευθείας συμμετοχής της στη σύμπραξη CPT πριν από την ίδρυση της MTPD, καθόσον, για τον υπολογισμό του πρόσθετου ποσού, επιπλέον της αξίας των δικών της πωλήσεων, η Επιτροπή έκανε δεκτό ποσοστό της αξίας των πωλήσεων της κοινής επιχειρήσεως. Όπως διευκρίνισε η Επιτροπή στην υποσημείωση 1972 της αιτιολογικής σκέψεως 1055 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τούτο σημαίνει ότι δεν υπήρχε αλληλεγγύως και εις ολόκληρον ευθύνη των μητρικών εταιριών για τα πρόσθετα ποσά. Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 1076 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι, ενώ επιβλήθηκαν χωριστά πρόσθετα ποσά στην Panasonic και στην προσφεύγουσα, κανένα πρόσθετο ποσό δεν επιβλήθηκε στην MTPD.
- 231 Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο d, και του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο g, της προσβαλλομένης αποφάσεως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας επί του σημείου αυτού πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.
- 232 Επομένως, δεν χρειάζεται να εξετασθεί η βασιμότητα της επιχειρηματολογίας περί της φερομένης προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας, η οποία αντλείται από το ότι η προσφεύγουσα δεν είχε πρόσβαση στα στοιχεία που προσκόμισε η Panasonic για λογαριασμό της MTPD όσον αφορά τον καθορισμό του πρόσθετου ποσού.
- 233 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι βάσει κανενός άλλου λόγου σχετικού με την επιχειρηματολογία την οποία ανέπτυξε η προσφεύγουσα προς στήριξη του παρόντος σκέλους δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα ποσά των προστίμων δεν είναι προσήκοντα, λαμβανομένης υπόψη, αφενός, της σοβαρότητας και της διάρκειας της διαπραχθείσας από την προσφεύγουσα παραβάσεως και, αφετέρου, της ανάγκης να της επιβληθούν πρόστιμα με αποτρεπτικό αποτέλεσμα.
- 234 Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι κανένας λόγος δημοσίας τάξεως, τον οποίο οφείλει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2011, KME Germany κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-272/09 P, Συλλογή, EU:C:2011:810, σκέψη 104), δεν δικαιολογεί τη χρήση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως που διαθέτει για την άρση του προστίμου.
- 235 Στη συνέχεια, σύμφωνα με τα συναχθέντα στις σκέψεις 146 έως 148 ανωτέρω συμπεράσματα, το δεύτερο σκέλος του λόγου που προβλήθηκε προς στήριξη του τέταρτου αιτήματος, με σκοπό τη μείωση του ποσού του προστίμου το οποίο επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα λόγω της συμμετοχής της στη σύμπραξη μέσω της MTPD, πρέπει να γίνει δεκτό καθόσον επιδιώκει την άντληση οφέλους από τη μείωση του ποσού του προστίμου που της επιβλήθηκε αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Panasonic και την MTPD, η οποία προκύπτει από την απόφαση Panasonic και MT Picture Display κατά Επιτροπής, σκέψη 147 ανωτέρω, με την οποία καθορίστηκε το ποσό του προστίμου αυτού σε 82 826 000 ευρώ. Το αίτημα άρσεως ή μειώσεως του ποσού του προστίμου απορρίπτεται κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 236 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 237 Εν προκειμένω, εφόσον τα αιτήματα της προσφεύγουσας κρίθηκαν εν μέρει βάσιμα, έκαστος διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει εν μέρει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο d, της αποφάσεως C(2012) 8839 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.437 – Σωλήνες για οθόνες τηλεοράσεων και ηλεκτρονικών υπολογιστών), καθόσον διαπιστώνει ότι η Toshiba Corp. μετείχε σε παγκόσμια σύμπραξη στην αγορά των καθοδικών σωλήνων για έγχρωμες τηλεοράσεις, από τις 16 Μαΐου 2000 έως τις 31 Μαρτίου 2003.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο g, της αποφάσεως αυτής, καθόσον επιβάλλει πρόστιμο 28 048 000 ευρώ στην Toshiba λόγω της άμεσης συμμετοχής της σε παγκόσμια σύμπραξη στην αγορά των καθοδικών σωλήνων για έγχρωμες τηλεοράσεις.
- 3) Το ποσό του επιβληθέντος στην Toshiba προστίμου στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο h, της επίμαχης αποφάσεως, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την Panasonic Corp. και την MT Picture Display Co. Ltd, καθορίζεται σε 82 826 000 ευρώ.
- 4) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 5) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Παπασάββας

Forwood

Bieliūnas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Σεπτεμβρίου 2015.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Η προσφεύγουσα και το οικείο προϊόν	2
Διοικητική διαδικασία	2
Η προσβαλλόμενη απόφαση	3
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	7
Σκεπτικό	8
Επί των αιτημάτων με τα οποία ζητείται η μερική ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης	8
Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα είναι υπεύθυνη για την παράβαση που διαπράχθηκε μεταξύ 16 Μαΐου 2000 και 11 Απριλίου 2002	8
Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για την παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 12 Απριλίου 2002 έως 31 Μαρτίου 2003	15
Επί του τετάρτου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον κρίνει ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τη συμμετοχή της MTPD στην παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006	17
– Επί του δευτέρου σκέλους	17
– Επί του πρώτου σκέλους	24
– Επί του τρίτου σκέλους	24
Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για την παράβαση που διαπράχθηκε κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006	26
Επί του πέμπτου λόγου, επικουρικός προβληθέντος, ο οποίος αφορά πλάνη καθιστώσα ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον κρίνει ότι η MTPD ευθυνόταν για τη συμμετοχή της στην παράβαση που διαπράχθηκε μεταξύ της περιόδου από 1ης Απριλίου 2003 έως 12 Ιουνίου 2006	27
– Επί του πρώτου σκέλους	27
– Επί του δευτέρου σκέλους	28
Επί των επικουρικών προβαλλομένων αιτημάτων περί της άρσεως ή της μείωσης του προστίμου	33
Επί των δικαστικών εξόδων	43